NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 18. Warszawa, dnia 25 lipca 1922 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 120 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 140 mk. poleconą 170 mk.). Prenumerata kwartalna 600 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 300 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

Organizacja władz.

262.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1922 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 4 stycznia 1922 r. o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 46).

Na zasadzie art. 8 i 10 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. (Dz. U. P. P. Nr. 31 poz. 261) w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austrjacko-węgierskiej, zarządza się, co następuje:

§ 1. Inspektoraty skarbowe mają w przedmiocie wymiaru należytości ten sam zakres działania, jaki miały urzędy podatkowe na mocy art. 3 rozp. Ministra Skarbu z dnia 26 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60 poz. 373).

§ 2. Rekursy przeciw wymiarom należytości, uskutecznionym przez inspektoraty skarbowe, rozstrzygają — bez względu na wysokość wymiaru — właściwe izby skarbowe.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich jeszcze nieprawomocnych wymiarów należytości.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 30 czerwca 1922 r., Nr. 48, poz. 430).

263.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 czerwca 1922 r.

o zwinięciu kas skarbowych, istniejących poza siedzibą inspektoratów skarbowych w Małopolsce.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwija się istniejące poza siedzibą inspektoratów skarbowych następujące kasy skarbowe w Małopolsce:

a) w okręgu Izby skarbowej we Lwowie z dniem 1 lipca 1922 r. w miejscowościach: Sołotwina, Kozowa, Dynów, Bircza, Rożniatów, Medenice, Janów, Pruchnik, Sieniawa, Krakowiec, Sokolów, Baligród, Lutowiska, Ulanów, Jabłonów, Dubiecko, Niżankowice, Gliniany, Łopatyn, Komarno, Głogów, Bukowsko, Grzymałów, Podwołoczyska, Starasól, Mikulince, Ottynia, Borynia, Tłuste, Olesko, Kulików,

b) w okręgu izby skarbowej w Krakowie z dniem 1 sierpnia 1922 r. w miejscowościach: Biecz, Brzostek, Ciężkowice, Jaworzno, Liszki, Niepołomice, Tuchów, Wiśnicz, Wojnicz, Żabno.

§ 2. Agendy zwiniętych niniejszem kas przechodzą na kasy skarbowe, istniejące w siedzibie właściwego inspektoratu skarbowego.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 11 lipca 1922 r., Nr. 51, poz. 464):

Podatki bezpośrednie.

264.

ROZPORZĄDENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 maja 1922 roku.

w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o podaku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 238) zarządza się co następuje:

Do art. 1 p. a).

§ 1. Podatek od wzbogacenia się, które się ujawniło przez nabycie nieruchomości, opłacają wspomniane w art. 1 p. a) ustawy osoby fizyczne bez względu na ich przynależność państwową i miejsce zamieszkania, oraz te osoby prawne, które podlegają podatkowi przemysłowemu, obowiązującemu od roku 1922 na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Za osoby prawne, podlegające podatkowi, uważa się również spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe i komandytowe).

Obowiązek podatkowy ciąży na powyższych osobach, wtedy, jeżeli w dniu ogłoszenia ustawy, t. j. w dniu 28 kwietnia 1922 r. były one właścicielami nieruchomości, nabytych w czasie od dnia 1 sierpnia 1918 r. do dnia ogłoszenia ustawy w drodze odpłatnej, t. j. w drodze kupna, zamiany, publicznej licytacji, cesji praw i t. p.

§ 2. Przedmiotem podatku jest każde poszczególne nabycie w drodze odpłatnej gruntu, stawu jeziora, lasu, placu i budynku

Nabycie praw rzeczowych na cudzych nieruchomościach np, prawa wydobywania węgla i bituminów nie podlega podatkowi.

§ 3. Przedmiotem podatku jest zarówno nabycie całej nieruchomości, określonej w § 2 część pierwsza niniejszego rozporządzenia, jak również nabycie części takiej nieruchomości.

Nabycie nieruchomości przez kilka osób na wspólną własność — stanowi jeden przedmiot podatkowy.

Do art. 1 p. b).

§ 4. Podatek od wzbogacenia się, które się ujawniło przez spłatę długów hipotecznych, opłacają pod warunkami, określonemi w art. 1 p. b.) ustawy, tylko osoby fizyczne, a to bez względu na ich przynależność państwową i miejsce zamieszkania.

Obowiązek podatkowy ciąży na powyższych osobach, niezależnie od tego czy w dniu ogłoszenia ustawy były jeszcze właścicielami nieruchomości, obciążonych spłaconą wierzytelnością hipoteczną, czy też nie.

Osoby, roszczące sobie prawo do uwolnienia od podatku z powodu, że wierzytelność hipoteczną spłaciły drogą jednoczesnego zaciągnięcia nowych hipotecznych zobowiązań dłużnych, winny udowodnić (§ 20 nin. rozp.) dokumentami publicznemi:

1) fakt zaciągnięcia tego zobowiązania, tudzież

2) związek przyczynowy między spłatą wierzytelności, a zaciągnięciem nowego zobowiązania.

§ 5. Przedmiotem podatku jest każda poszczególna całkowicie, lub częściowo uskuteczniona spłata wierzytelności hipotecznej. O ile zatem wierzytelność hipoteczna była spłacona ratami, to spłata każdej raty stanowi oddzielny przedmiot podatku.

Spłata jednej wierzytelności przez kilka osób— stanowi jeden przedmiot podatkowy.

Dla ustalenia obowiązku podatkowego miarodajnym jest sam fakt spłaty, a nie jej forma i wobec tego obojętnem jest, czy suma spłaconej wierzytelności doszła do rąk wierzyciela, czy też została złożoną do depozytu.

Również obojętnem jest, dla oceny obowiązku podatkowego, czy wierzytelność była własnością osoby fizycznej, czy też prawnej.

Wreszcie nie zwalnia od obowiązku podatkowego okoliczność, że spłacona wierzytelność hipoteczna była wpisana do hipoteki nie w formie wpisu stanowczego, lecz w formie kaucji, ewikcji i t. p.

Do art. 1 ustęp trzeci.

§ 6. Postanowienia, dotyczące obowiązku opłacania podatku przez osoby fizyczne, wspomniane w § 1 i 4 nin. rozp., stosuje się również do spadków wakujących (nieobjętych), przyczem ich obowiązek podatkowy określa się według obowiązku podatkowego spadkodawcy.

Do art. 2 część I.

§ 7. Art. 2 część I ustawy przewiduje dwie kategorje zwolnień od podatku:

1) zwolnienia z mocy prawa i

2) zwolnienia fakultatywne.

Z mocy prawa wolne są od podatku osoby, wymienione w punktach: a), c), d), g), h), i) art. 2 część I, a fakultatywnie — osoby, wspomniane w punktach: b), e), f) tegoż artykułu, których zwolnienie zależne jest od udowodnienia okoliczności, uzasadniających to zwolnienie.

Do art. 2 części I p. b).

§ 8. Nieruchomości, nabyte przez osoby prawne, prowadzące zakłady przemysłowe, nie podlegają podatkowi, o ile przez te osoby zostaną złożone władzy podatkowej dowody, które wiarogodnie stwierdzą cel nabycia nieruchomości, określony w art. 2 część I p. b) ustawy. Za dowód uważa się oryginalną uchwałę władz statutowych osoby prawnej, zapadłą przed nabyciem nieruchomości, względnie inny oryginalny z tegoż czasu pochodzący dokument, na podstawie którego — zgodnie z postanowieniami statutu ewentualnie umowy spółki — nabycie nastąpiło.

Nieruchomości nabyte przez osoby prawne, prowadzące zakłady handlowe, nie podlegają podatkowi, o ile przez te osoby zostaną złożone władzy podatkowej dowody, które wiarogodnie stwierdzą, że bezpośrednio po nabyciu względnie po przerobieniu zostały we wspomnianych nieruchomościach umieszczone własne pomieszczenia handlowe, biura, składy, mieszkania pracowników i że w dniu ogłoszenia ustawy, przeznaczenie tych nieruchomości nie uległo zmianie. Za dowód uważa się zaświadczenie, wydane przez miejscowy zarząd gminny (magistrat) i potwierdzone przez właściwą władzę administracyjną.

O ile nieruchomość odpowiada tylko w pewnej części wspomnianym wyżej warunkom, to zwolnienie podatkowe ma zastosowanie tylko do tej części.

Do art. 2 część I p. c).

§ 9. Za spółdzielnie aprowizacyjne uważa się te spółdzielnie, podlegające ustawie o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), których podstawowem zadaniem statutowem jest dostarczanie członkom przedmiotów (towarów), potrzebnych w ich gospodarstwie do bezpośredniego zużycia, a nie do handlu, lub do przeróbki celem odsprzedaży.

Do art. 2 część I p. e).

§ 10. Termin 1 sierpnia 1914 r., o którym mowa art. 2 cz. I p. e) ustawy, odnosi się zarówno do wierzytelności hipotecznych jakoteż do majątku nieruchomego i ruchomego.

Za dowody, stwierdzające okoliczności, wspomniane w art. 2 cz. I p. e) ustawy, a powodujące zwolnienie od podatku, uważa się tylko dokumenty, wystawione przez polskie władze i instytucje publiczne, lub uwierzytelnione przez polskie władze.

Nabycie nieruchomości względnie spłata długów hipotecznych, uskutecznione w części drogą realizacji posiadanych już w dniu 1 sierpnia 1914 r. względnie odziedziczonych przed dniem dokonania tranzakcji kategorji majątku, określonych w art. 2 cz. I p. e) ustawy, uzasadnia zwolnienie od podatku tylko wspomnianej części, a nie całej tranzakcji. Jeżeli zatem płatnik nabył nieruchomość albo spłacił wierzytelność hipoteczną częściowo w drodze realizacji posiadanego względnie odziedziczonego majątku, częściowo zaś z dorobku, winien on (opłacić podatek od części tranzakcji, pokrytej z tegoż dorobku.

Do art. 2 część I p. f).

§ 11. Reemigranci są wolni od podatku, o ile posiadają obywatelstwo polskie, względnie o ile przeciw nabyciu obywatelstwa polskiego w myśl ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44) nie zachodzą żadne przeszkody.

Celem uzyskania uwolnienia od podatku należy przedstawić władzy podatkowej dokument publiczny, stwierdzający kwalifikację osobistą podatnika, wspomnianą w poprzedniej części niniejszego paragrafu, tudzież dowód (książeczkę czekową, zaświadczenie instytucji przekazowej. względnie banku dewizowego, lub delegata Ministerstwa Skarbu do spraw dewizowych, zaświadczenie notarjalne lub sądowe i t. p.), że nabycie nieruchomości nastąpiło ze środków przywiezionych z zagranicy.

Do art. 2 część II.

§ 12. Osoby wymienione w części II art. 2 ustawy, winny pokwitowanie na uiszczony przez nie podatek od przyrostu wartości złożyć Dyrekcji Skarbu w Cieszynie w terminie wyznaczonym w art. 4 względnie 6 ustawy, odpowiednio do tego, czy należą one do kategorji płatników, wymienionych w jednym lub drugim z powołanych artykułów.

Do art. 3 część A.

§ 13. Od sumy tranzakcji, przyjętej za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (należytości prawnej), sprostowanej ewentualnie w myśl ostatniej części art. 4 ustawy, wolno potrącić przyjęte do zapłaty za poprzedniego właściciela względnie zaciągnięte na kupno nowe długi hipoteczne, a w szczególności także resztującą cenę kupna.

Fakt zaciągnięcia nowych długów hipotecznych na kupno nieruchomości należy udowodnić odnośnym aktem hipotecznym; długi takie będą jednak potrącone tylko wtenczas jeżeli płatnik udowodni zarazem istnienie związku przyczynowego między nabyciem nieruchomości, a zaciągiem wspomnianych długów.

Do art. 3 część B.

§ 14. Podstawę do obliczenia podatku stanowi suma spłaconej wierzytelności hipotecznej wraz z kwotą spłaconych, a w akcie spłaty ujawnionych, odsetek wspomnianej wierzytelności.

Do art. 3 część A. i B.

§ 15. Sumy tranzakcji, wyrażone nie w markach polskich, lecz w innej walucie, przelicza się celem ustalenia podstawy obliczenia podatku w sposób następujący:

1) 1 rubel = 2.16 mk.
2) 1 korona austr. - węg. = 0,70 mk.
3) 1 marka niem. = 1 mk.
4) inne waluty przyjmuje się podług kursu giełdowego w dniu dokonania tranzakcji.

Do art. 3.

§ 16. Artykuł 3 ustawy przewiduje przy obliczaniu podatku stawki podatkowe zasadnicze i progresyjne.

Jeżeli podstawa obliczenia podatku nie przewyższa pięciokrotnego minimum określonego w art. 2 p. g) i h) ustawy, wówczas będą pobierane jedynie stawki zasadnicze, wskazane w ustępie pierwszym cz. A i w ustępie pierwszym części B artykułu 3 ustawy.

W przeciwnych wypadkach podatek, obliczony wedle stawek zasadniczych, podwyższa się przez zastosowanie odpowiednich stawek progresyjnych, wskazanych w ustępie drugim części A i w ustępie drugim części B artykułu 3 ustawy.

Przykłady:

I. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1919 za sumę 200.000 mk.;
podatek wynosi:

1) wedle stawki zasadniczej na rok 1919 — 40% ceny kupna 200.000 mk. = ...	80.000 mk.
2) ponieważ cena kupna w sumie mk. 200.000 nie przewyższa pięciokrotnego minimum 50.000 mk., ustanowionego w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1919, stawka progresyjna nie ma zastosowania	—
należny podatek. . .	80.000 mk.

II. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1920 za 1.250.000 mk.;
podatek wynosi:

1) według stawki zasadniczej na rok 1920 — 30% ceny kupna 1.250.000 mk. = ...	375.000 mk.
2) ponieważ cena kupna w sumie mk. 1.250.000 jest równa pięciokrotnemu minimum 250.000 mk. ustanowionemu w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1920 — stawka progresyjna nie ma zastosowania	—
należny podatek = . . .	375.000 mk.

III. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1920 za sumę 1.500.000 mk.;
podatek wynosi:

1) według stawki zasadniczej na rok 1920 — 30% ceny kupna 1.500.000 mk. = ...	450.000 mk.
2) ponieważ cena kupna 1.500.000 mk. przewyższa pięciokrotnie minimum 250.000 mk. ustanowione w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1920, podatek, obliczony wedle stawki zasadniczej podwyższa się o 25% od sumy 450.000 mk. = ...	112.500 mk.
należny podatek = . . .	562.500 mk.

Do art. 4, 5, 6 i 7.

§ 17. Celem zebrania materjałów, potrzebnych do wykonania ustawy, izby skarbowe sporządzą w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia bądź same, bądź za pośrednictwem podległych im władz podatkowych I instancji, spisy domniemanych płatników i to oddzielnie:

a) wszystkich osób, będących w dniu ogłoszenia ustawy właścicielami nieruchomości, nabytych przez nie w czasie od 1 stycznia 1918 r. do dnia ogłoszenia ustawy (§ 1, 3 i 6 niniejszego rozporządzenia);

b) wszystkich osób fizycznych, które w tym okresie czasu spłaciły wierzytelności hipoteczne, powstałe przed 1 stycznia 1915 r. (§§ 4, 5 i 6 nin. rozp.).

Spisy te należy założyć dla każdego podmiotu i przedmiotu podatkowego oddzielnie na osobnych kartach katastralnych A (załącznik I wzór 1), o ile chodzi o nabycie nieruchomości (§§ 1, 3 i 6 nin. rozp.), i B (załącznik II wzór 2), o ile chodzi o spłatę wierzytelności hipotecznych (§§ 4, 5 i 6 nin. rozp.). Karty katastralne należy wypełniać.

A. w b. dzielnicy rosyjskiej:

a) w b. Królestwie Polskiem — na podstawie repertorjów notarjalnych i odnośnych aktów;

b) na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostoc-

kiego, bielskiego, białowieskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego — na podstawie repertorjów i odnośnych aktów starszych notarjuszy, które znajdują się jeszcze w ich posiadaniu, jakoteż — przechowywanych w archiwach wydziałów hipotecznych oraz na podstawie wiadomości, uzyskanych przy wywoływaniu hipotek;

B. w b. dzielnicy austrjackiej:

na podstawie dziennika hipotecznego urzędu ksiąg gruntowych (hipotek) oraz rejestrów zgłoszenia i wymiaru należytości prawnych, jakoteż odnośnych aktów;

C. w b. dzielnicy pruskiej:

na podstawie dziennika hipotecznego urzędu ksiąg gruntowych (hipotek) oraz repertorjów notarjalnych i odnośnych aktów.

W miarę potrzeby należy zużytkować także i inne śródła dostępne dla władz podatkowych, a w szczególności akta wymiaru podatku hipotecznego, doniesienia notarjuszy i urzędów hipotecznych, składane władzom podatkowym na podstawie §§ 5 i 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1921 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 199) i t. p., wreszcie — o ile chodzi o b. dzielnicę pruską — także zapiski i akty b. urzędu osadniczego oraz urzędów ziemskich.

Sporządzone na podstawie powyższych danych karty katastralne A. należy sprawdzić przez przejrzenie odnośnych ksiąg hipotecznych — o ile takowe są założone — i uwidocznić w oddzielnej przedziałce tej karty, czy nabywca nieruchomości w dniu ogłoszenia ustawy był jeszcze właścicielem tej nieruchomości. O ile nieruchomość nie posiada urządzonej hipoteki, należy dopiero co wspomniane dane sprawdzić przez zasięgnięcie informacji u miejscowych władz samorządowych, jeżeli władza podatkowa sama nie posiada o tem wiadomości.

Karty katastralne, dotyczące nieruchomości, położonych w okręgu innej izby skarbowej, przesyła się tej izbie, jako właściwej do sprawdzenia w myśl ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu.

W wypadkach, w których karty katastralne zostały sporządzone bezpośrednio przez izby skarbowe, a na podstawie danych, które służyły do wypełnienia tychże kart, nie można określić, czy płatnik podpada pod kategorję wyszczególnioną w art. 4 względnie 6 ustawy, należy karty przesłać władzom podatkowym I instancji, właściwym do wymiaru podatku dochodowego dla danego płatnika, celem uzupełnienia danemi, miarodajnemi dla określenia powyższych kategorji.

§ 18. Po dokonanej, w sposób, podany w poprzednim paragrafie, rejestracji domniemanych płatników, izba skarbowa wyłącza z pośród kart katastralnych, te które wedle jej oceny, odnoszą się do osób zwolnionych od podatku z mocy prawa (art. 2 część I p. a), c), d), g), h) i i) ustawy), uwidacznia tytuł zwolnienia na odnośnych kartach i przechowuje je odrębnie. To samo postępowanie stosuje izba skarbowa do kart katastralnych osób, które w terminie, określonym w art. 7 ustawy udowodniły zwolnienie od podatku z mocy art. 2 p. b), e), f) ustawy. Również wyłącza się narazie i osobno się przechowuje karty katastralne, dotyczące tych osób, które wniosły podania o zwolnienie po myśli § 20 nin. rozp. względnie art. 7 ustawy.

Na podstawie pozostałych kart katastralnych, sporządzają izby skarbowe dla każdej władzy podatkowej I instancji oddzielnie, stosownie do położenia przedmiotu podatkowego, następujące księgi bircze:

1) dla płatników, objętych kartami katastralnemi A., a podpadających pod postanowienia art. 4 ustawy — księgę bierczą Nr. 1 A. załącznik III, wzór 3);

2) dla płatników, objętych kartami katastralnemi A., a podpadających pod postanowienia art. 6 ustawy — księgę bierczą Nr. II A. (załącznik IV, wzór 4);

3) dla płatników, objętych kartami katastralnemi B., a podpadających pod postanowienia art. 4 ustawy — księgę bierczą Nr. 1 B. (załącznik V, wzór 5);

4) dla płatników, objętych kartami katastralnemi B., a podpadających pod postanowienia art. 6 ustawy — księgę bierczą Nr. II B. (załącznik VI wzór 6).

W księgach bierczych Nr. 1 A. i I B. izby skarbowe wypełniają narazie przedziałki od 1 — 3.

Równocześnie sporządzą izby skarbowe dla płatników zamieszczonych w księgach bierczych Nr. II A. i II B. nakazy płatnicze na formularzach (załączniki VII i VIII, wzory 7 i 8) i prześlą je władzom podatkowym I instancji, celem doręczenia ich za pokwitowaniem płatnikom; pokwitowania z doręczenia nakazów płatniczych winny być zwrócone izbom skarbowym.

Odpis ksiąg bierczych II A. i II B. należy jednocześnie z nakazami płatniczemi przesłać właściwej władzy podatkowej I instancji, a to jedynie w tym celu, aby mogła udzielić płatnikom na ich żądanie potrzebnych informacji.

Do art. 4.

§ 19. Do kategorji właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha zalicza się jedynie właścicieli gospodarstw rolnych o powyższym obszarze. Do kategorji tej nie należą właściciele gruntów, mających charakter nieruchomości miejskich lub przemysłowych np. placów miejskich, pod willami, pod zakładami przemysłowemi i t. p., którzy winni przypadający od nich podatek sami obliczyć.

Obliczenie podatku, dokonane przez płatników, należy przedstawić tej izbie skarbowej, w której okręgu położona jest nieruchomość nabyta, względnie obciążona spłaconą wierzytelnością hipoteczną, w terminie 72-dniowym biegnącym od następnego dnia po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia. W tym samym terminie należy przedstawić izbie skarbowej dowody uiszczenia podatku.

Wpłata należności podatkowych, obliczonych przez płatników, winna być uskuteczniona w jednej z instytucji poborowych, wskazanych w art. 4 ustawy.

§ 20. Płatnicy, roszczący sobie prawo do częściowego lub całkowitego uwolnienia od podatku, w myśl § 4, część trzecia, względnie § 13 część dru-

ga nin. rozp., winni w terminie 72-dniowym, wskazanym w paragrafie poprzednim, przedstawić izbie skarbowej wraz z zestawieniem podstaw obliczenia podatku odnośne dowody, o których mowa w wspomnianych wyżej paragrafach.

Ocena powyższych dowodów należy do władz skarbowych.

Do art. 5.

§ 21. Izba skarbowa sprawdza obliczenia (§ 19 nin. rozp.), jakoteż dowody (§ 20 nin. rozp.) złożone przez płatników. Wyniki sprawdzenia uwidocznia w księdze bierczej Nr. I A. względnie I B., a płatników, którym odmówiono zwolnienia w myśl § 20 nin. rozp. i którzy w myśl § 18 nin. rozp. nie byli wciągnięci do ksiąg bierczych, wpisuje do tych ksiąg.

Płatników, którzy obliczyli i wnieśli podatek w kwocie niższej, niż należało, wzywa izba skarbowa do dopłacenia różnicy podatku za pomocą wezwań płatniczych (załączniki IX i X, wzory 9 i 10). Za pomocą tychże samych wezwań wzywa do zapłacenia podatku tych w § 20 nin. rozp. wspomnianych płatników, którym nie przyznano uwolnienia i dopiero obecnie wciągnięto do księgi bierczej.

Izba skarbowa sprawdza wpłaty dokonane przez płatników także według pomocniczych dzienników przychodu i w razie zachodzącej różnicy między dowodami uiszczenia podatku, złożonemi przez płatników, a dziennikami pomocniczemi, wydaje niezwłocznie zarządzenia, zmierzające do usunięcia tej różnicy.

§ 22. Płatnikom, którzy nie przedstawią obliczenia, wspomnianego w § 19 nin. rozp. w terminie w tymże paragrafie wskazanym, obliczy podatek z urzędu izba skarbowa, wyniki obliczenia wciągnie do ksiąg bierczych I A. względnie I B. i zawiadomi o tem płatników za pomocą wezwań płatniczych (załączniki IX i X, wzory 9 i 10).

§ 23. Odwołania, o których mowa w art. 5 ustawy, winny być przedstawiane Ministrowi Skarbu do decyzji wraz z kartą katastralną i aktami ewentualnych dochodzeń dodatkowych najpóźniej w ciągu dni 14 po ich złożeniu.

Do art. 6.

§ 24. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w terminach wskazanych w nakazie płatniczym.

Do art. 7 i 8.

§ 25. Ocena dowodów (§§ 8, 10 i 11 nin. rozp.), złożonych przez płatników celem uzyskania zwolnienia od podatku w myśl art. 2 część I lit. b), e), f) ustawy należy do izby skarbowej, ostateczne zaś orzecznictwo — w drodze odwołania — do Ministra Skarbu.

Odwołanie wnosi się do izby skarbowej w ciągu dni 8 od dnia doręczenia decyzji.

W razie odmownej decyzji izba skarbowa wciąga płatników do właściwych ksiąg bierczych, zużytkowując przytem odnośne, w swoim czasie wyłączone w myśl § 18 ustęp pierwszy nin. rozp., karty katastralne, oraz wzywa ich do zapłacenia podatku za pomocą nakazów względnie wezwań płatniczych.

Do art. 9.

§ 26. Instytucje poborowe, wymienione w art. 4 ustawy, za wyjątkiem Pocztowej Kasy Oszczędności przy przyjmowaniu wpłat na rachunek właściwej kasy skarbowej wydają płatnikowi pokwitowania na wpłaconą sumę podatku i równocześnie zapisują wpłaty do dziennika bierczego (załącznik XI wzór 11).

Dziennik bierczy prowadzi się w chronologicznym porządku wpłat i zamyka codziennie.

Delegatom izb skarbowych przysługuje prawo kontroli dzienników bierczych.

Wyciąg z dziennika bierczego, sporządzony wedle wzoru 12 — (załącznik XII) oddzielnie na każdą wpłaconą pozycję, instytucja poborowa przesyła w ciągu trzech dni od dokonanej wpłaty do właściwej kasy skarbowej, jako zawiadomienie o przyjętej na jej rachunek wpłacie podatku.

We wspomnianym terminie banki dewizowe, względnie ich oddziały, przesyłają wzgl. przekazują właściwej kasie skarbowej pobrane kwoty, potrącając dla siebie tytułem prowizji za pobór 1% przesłanej sumy, i potrącenie to uwidaczniają w dziennikach bierczych jakoteż w wyciągach.

Do art. 10.

§ 27. Odsetki za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie będą liczone:

a) płatnikom, wciągniętym do ksiąg poboru Nr. I A. i I B. oddzielnie dla każdej raty podatku od dnia następnego po upływie terminu płatności (art. 4 część pierwsza ustawy);

b) płatnikom, wciągniętym do ksiąg poboru Nr. II A. i II B., dopiero po doręczeniu nakazu płatniczego, oddzielnie dla każdej raty — po upływie terminu płatności (art. 6 część ostatnia ustawy).

Jeżeli w terminach płatności zapłacono już część raty, odsetki będą liczone tylko od pozostałej reszty.

§ 28. Egzekucję, przeciwko opieszałym płatnikom prowadzi na polecenie izby skarbowej i na podstawie sporządzonych przez nią wykazów zaległości, władza podatkowa I instancji, przyczem pobiera koszty egzekucyjne, ustalone w ustawie z dnia 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 57, poz. 357).

Do art. 12.

§ 29. Grzywnę, wymienioną w art. 12 ustawy, nakłada się na osoby sprawujące zarząd majątkiem banku, a winne naruszenia obowiązków, określonych w art. 11 ustawy.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia karnego, zalegająca grzywna będzie ściągnięta przymusowo w trybie wskazanym w § 28 nin. rozp.

Do art. 16 ustęp pierwszy i drugi.

§ 30. Dyrektorowie izb skarbowych są upoważnieni do uwalniania od podatku tych właścicieli gospodarstw rolnych o obszarze do 43 ha, którzy dowodnie wykażą, że nabyli nieruchomość za pożyczone pieniądze.

Nadto dyrektor izby skarbowej we Lwowie jest upoważniony do uwalniania od podatku wszystkich osadników na obszarze województw

lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, którzy na tym obszarze nabyli nieruchomości w czasie miarodajnym do wymiaru podatku.

Uwalnianie w innych wypadkach należy do Ministra Skarbu.

Odpowiednio udokumentowane prośby składać należy w terminie 30-dniowym od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, za pośrednictwem władzy podatkowej I instancji, w której okręgu położony jest przedmiot podatku.

Władza podatkowa pierwszej instancji jest obowiązana złożone jej prośby przesłać wraz z opinją — w ciągu dni 14 po złożeniu — izbie skarbowej.

Dyrektor izby skarbowej winien w ciągu 8 dni po otrzymaniu sprawy powziąć decyzję, względnie w wypadkach wspomnianych w części trzeciej niniejszego paragrafu przesłać sprawę wraz z opinją Ministrowi Skarbu, do decyzji.

Prośby nieudokumentowane, jakoteż spóźnione pozostawia się bez rozpatrzenia. Decyzję co do takich próśb wydaje władza kompetentna do udzielenia uwolnienia.

Do art. 16 ustęp trzeci.

§ 31. Dyrektorowie izb skarbowych są upoważnieni do odraczania i rozkładania na raty należności podatkowych na czas nie dłuższy, niż jeden rok, o ile suma należności podatkowej nie przekracza 500,000 mk.

Prawo odraczania lub rozkładania na raty należności podatkowych na dłuższy okres czasu lub w kwotach wyższych należy do Ministra Skarbu.

Ulgi powyższe udzielane będą jedynie w tych wyjątkowych wypadkach, w których dopełnienie obowiązku wpłacenia podatku w ustawowych terminach zagrażałoby egzystencji ekonomicznej płatnika.

Od płatnika, któremu zezwolono na odroczenie lub rozłożone na raty, pobierane będą odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

Prośby o powyższe ulgi należy składać do właściwej władzy podatkowej pierwszej instancji w ciągu 30 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, względnie, o ile chodzi o płatników, określonych w art. 6 ustawy, w ciągu 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, przyczem mają zastosowanie przepisy ostatnich trzech części § 30 nin. rozp.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ustaw R. P. Nr. 42 z dnia 9 czerwca 1922 r., poz. 357).

Wzór 1. Załącznik I. do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V 1922 r. do poz. 357.

Władza podatkowa ....

Rok nabycia nieruchomości ....

Kategorja płatnika (art. 4, lub 6 ustawy) art. ....

KARTA KATASTRALNA — A.

dla płatników podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości (art. 1 p. a ustawy), sporządzona na podstawie (§ 17 rozp. wyk.) ....

Imię i nazwisko (firma) płatnika ....

Adres ....

Obszar posiadanej przez płatnika nieruchomości ziemskiej, wedle posiadanych przez władzę podatkową wiadomości ....

Nazwisko imię i adres sprzedawcy	Określenie nabytej nieruchomości				Kiedy i za jakim Nr. sporządzono akt	Czy nabywca nieruchomości był jej właścicielem w dniu ogłoszenia ustawy	Tytuł zwolnienia od podatku (art. 2 cz. 1 ustawy)	Cena nabycia nieruchomości	Kwota potrąceń (§§ 8, 10 i 13 rozp. wyk.)	Podstawa obliczenia podatku (różnica między przedziałką 9 i 10)	Należny podatek	Pozycja księgi bierczej	Uwagi
	rodzaj (§ 2 rozp. wyk.)	Oznaczenie księgi hipotecznej	Obszar ujawniony w akcie hipotecznym	Miejscowość, gmina, powiat				Mk.	Mk.	Mk.	Mk.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Wzór 2. Załącznik II. do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V 1922 r. do poz. 357.

Władza podatkowa ....

Rok spłaty długu hipotecznego ....

Kategorja płatnika (art. 4 lub 6 ustawy) art. ....

KARTA KATASTRALNA — B.

dla płatników podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez spłatę długów hipotecznych (art. 1 p. b. ustawy) sporządzona na podstawie (§ 17 rozp. wyk.) ....

Imię i nazwisko (firma) płatnika ....

Adres ....

Obszar posiadanej przez płatnika nieruchomości ziemskiej, wedle wiadomości, posiadanej przez władzę podatkową ....

Nazwisko, imię i adres wierzyciela	Określenie nieruchomości, obciążonej spłaconą wierzytelnością			Kiedy i za jakim № sporządzono akt.	Tytuł zwolnienia od podatku (art. 2 c. 1 ustawy)	Suma spłaconej wierzytelności	Kwota potrąceń (§§ 4 i 10 rozp. wykonawcz.)	Podstawa obliczenia podatku (różnica między przedziałką 7 a 8)	Należny podatek	Pozycja księgi poboru	Uwagi
	Rodzaj nieruchomości	Oznaczenie księgi hipotecznej	Miejscowość, gmina, powiat			Mk.	Mk.	Mk.	Mk.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

WZÓR 3.

Izba Skarbowa w .... *(strona 1-sza)* Załącznik III. do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V.1922 r. do poz. 357.

Władza podatkowa pierwszej instancji ....

K S I Ę G A B I E R C Z A № 1. A.

podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości.

(strona 2-go) *(strona 3-cia)*

№ porządkowy	Nazwisko i imię płatnika (nazwa osoby prawnej) miejsce zamieszkania (siedziba osoby prawnej)	Oznaczenie nabytej nieruchomości (rodzaj, miejscowość, powiat)	Podstawa obliczenia podatku Mk.	Rok dokonania tranzakcji	Kwota podatku obliczonego przez płatnika Mk.	Kwota podatku obliczonego przez władzę podatkową Mk.	Różnica między przedziałką 6 a 7 Mk.	Data doręczenia wezwania płatniczego na podaną w przedziałce 8 różnicę wzgl. na podatek obliczony z urzędu	Umorzenie: Na mocy jakiego rozporządzenia	Umorzenie: Kwota Mk.	Ostateczna kwota podatku Mk.	Uiszczenie – Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: I raty	II raty	różnicy z przedz. 8	odsetek za zwłokę	kosztów egzekucji	Uiszczenie – w kwocie: I raty Mk.	II raty Mk.	różnicy z przedz. 8 Mk.	odsetek za zwłokę Mk.	kosztów egzekucyjn. Mk.	Zaległość z końcem roku: 1922 Marek	1923	1924	Nadpłata Mk.	Zwrot nadpłaty: Data i № rozporządzenia	Data i pozycja dziennika rozch.	Kwota Mk.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

WZÓR 4.

Izba Skarbowa w .... *(strona 1-sza)* Załącznik IV. do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V.1922 r. do poz. 357.

Władza podatkowa pierwszej instancji ....

K S I Ę G A B I E R C Z A № II. A.

podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości.

(strona 2-ga) *(strona 3-cia)*

№ porządkowy	Nazwisko i imię płatnika, miejsce zamieszkania	Oznaczenie nabytej nieruchomości (rodzaj, miejscowość, powiat	Podstawa obliczenia podatku Mk.	Rok dokonania tranzakcji	Kwota podatku Mk.	Data doręczenia nakazu płatniczego	Dodatkowy przypis: Na mocy jakiego rozporządzenia	Dodatkowy przypis: Kwota Mk.	Umorzenie: Na mocy jakiego rozporządzenia	Umorzenie: Kwota Mk.	Ostateczna kwota podatku Mk.	Uiszczenie – Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: I raty	II raty	odsetek za zwłokę	kosztów egzekucyjn.	Uiszczenie – w kwocie: I raty Mk.	II raty Mk.	odsetek za zwłokę Mk.	kosztów egzekucji Mk.	Zaległość Z końcem roku: 1922 Mk.	1923 Mk.	1924 Mk.	Nadpłata Mk.	Zwrot nadpłaty: Data i № rozporządzenia	Data i poz. dziennika rozchodu	Kwota Mk.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

WZÓR 5.

Izba Skarbowa w .... (strona 1-sza) Załącznik V. do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V.1922 r. do poz. 357.

Władza podatkowa pierwszej instancji ....

K S I Ę G A B I E R C Z A № I. B.

podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez spłatę długów hipotecznych.

(strona 2-ga) (strona 3-cia)

№ porządkowy	Nazwisko i imię płatnika, miejsce zamieszkania	Oznaczenie nieruchomości obciążonej spłaconą wierzytelnością (rodzaj, miejscowość, powiat)	Podstawa obliczenia podatku Mk.	Rok dokonania tranzakcji	Kwota podatku obliczonego przez płatnika Mk.	Kwota podatku obliczonego przez władzę podatkową Mk.	Różnica pomiędzy przedziałką 6 i 7 Mk.	Data doręczenia wezwania płatniczego na podaną w przedziałce 8 różnicę względnie na podatek obliczony z urzędu	Umorzenie: Na mocy jakiego rozporządzenia	Umorzenie: Kwota Mk.	Ostateczna kwota podatku Mk.	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: I raty	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: II raty	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: różnicy z przedz. 8	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: odsetek za zwłokę	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: kosztów egzekucji	Uiszczenie w kwocie: I raty Mk.	Uiszczenie w kwocie: II raty Mk.	Uiszczenie w kwocie: różnicy z przedz. 8 Mk.	Uiszczenie w kwocie: odsetek za zwłokę Mk.	Uiszczenie w kwocie: kosztów egzekucyjn. Mk.	Zaległość z końcem roku 1922 Marek	Zaległość z końcem roku 1923 Marek	Zaległość z końcem roku 1924 Marek	Nadpłata Mk.	Zwrot nadpłaty: Data i № rozporządzenia	Zwrot nadpłaty: Data i pozycja dziennika rozch.	Zwrot nadpłaty: Kwota Mk.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	19	30

WZÓR 6.

Izba Skarbowa w .... (strona 1-sza) Załącznik VI. do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V.1922 r. do poz. 357.

Władza podatkowa pierwszej instancji ....

K S I Ę G A B I E R C Z A № II. B.

podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez spłatę długów hipotecznych.

(strona 2-ga) (strona 3-cia)

№ porządkowy	Nazwisko i imię płatnika, miejsce zamieszkania	Oznaczenie nieruchomości, obciążonej spłaconą wierzytelnością (rodzaj, miejscowość, powiat	Podstawa obliczenia podatku Mk.	Rok dokonania tranzakcji	Kwota podatkowa Mk.	Data doręczenia nakazu płatniczego	Dodatkowy przypis: Na mocy jakiego rozporządzenia	Dodatkowy przypis: Kwota Mk.	Umorzenie: Na mocy jakiego rozporządzenia	Umorzenie: Kwota Mk.	Ostateczna kwota podatku Mk.	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: I raty	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: II raty	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: odsetek za zwłokę	Uiszczenie: Data i pozycja pomocniczego dziennika przychodu: kosztów egzekucji	Uiszczenie w kwocie: I raty Mk.	Uiszczenie w kwocie: II raty Mk.	Uiszczenie w kwocie: odsetek za zwłokę Mk.	Uiszczenie w kwocie: kosztów egsekucyjn. Mk.	Zaległość z końcem roku 1922 Mk.	Zaległość z końcem roku 1923 Mk.	Zaległość z końcem roku 1924 Mk.	Nadpłata Mk.	Zwrot nadpłaty: Data i № rozporządzenia	Zwrot nadpłaty: Data i pozycja dzienn. rozchodu	Zwrot nadpłaty: Kwota Mk.	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

WZÓR 7. Załącznik VII do rozp. Min. Skarbu z d. 19/V 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1-sza).

Izba skarbowa w ....

Kasa skarbowa w ....

Nr. porządk. księgi bierczej Nr. II. A.

Nakaz płatniczy

na podatek od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości, obliczony na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 238).

Nazwisko i imię płatnika ....

Miejsce zamieszkania (adres) ....

Oznaczenie nieruchomości nabytej (rodzaj, miejscowość, powiat)	Cena kupna obok oznaczonej nieruchomości	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania tranzakcji	Stopa podatkowa z art. 3 część A ustęp pierwszy i drugi ustawy	Należny podatek	
		tytuł (art. 2 cz. 1 p. b, e, f, art. 3 cz. A ustawy	kwota				I rata	II rata
	Mk.		Mk.	Mk.			Marek	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wymierzony podatek należy wpłacić w połowie w ciągu 30 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu niniejszego nakazu płatniczego, a drugą połowę w ciągu następnych sześciu tygodni do kasy skarbowej w .... lub na jej rachunek do innej kasy skarbowej, Pocztowej Kasy Oszczędności, Polskiej Krajowej Kasy pożyczkowej, Polskiego Banku Krajowego, krajowych banków dewizowych i oddziałów wymienionych instytucji, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej (art. 6 ustawy).

Potwierdzenie odbioru.

Nakaz płatniczy na podatek od wzbogacenia się Nr. Ks. b. II. A ....

otrzymałem dnia .... 1922 r.

Podpis adresata:

Podpis doręczającego:

(Strona 2-ga).

Kwoty podatku, nie wpłacone w terminach płatności, uważa się za zaległość, od której pobierze się odsetki za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminów płatności, przytem miesiąc zaczęty liczy się za cały. Zaległość będzie ściągnięta przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi, liczonemi w myśl ustawy z dnia 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 357).

Od tego nakazu płatniczego można — w terminie 30-dniowym po doręczeniu — wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w ustawowych terminach.

Przy wpłacie należy przedstawić niniejszy nakaz płatniczy.

.... dnia .... 1922 r.

Pieczęć

Podpis

WZÓR 8. Załącznik VIII do rozp. Ministra Skarbu z d. 19/V 1922 r. do poz. 357.

Izba skarbowa w ....

Kasa skarbowa w ....

Nr. porządk. księgi bierczej Nr. II. B. ....

Nakaz płatniczy

na podatek od wzbogacenia się, które ujawniło się przez spłatę długów hipotecznych. obliczony na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P, Nr. 30 poz. 238).

Nazwisko i imię płatnika ....

Miejsce zamieszkania (adres) ....

Oznaczenie nieruchomości, obciążonej spłaconą wierzytelnością hipoteczną (rodzaj, miejscowość, powiat)	Suma spłaconej wierzytelności hipotecznej	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania tranzakcji	Stopa podatkowa z art. 3 cz. B. ustęp pierw. szy i drugi ustawy	Należny podatek	
		Tytuł (art. 1 p. b. art. 2 cz. I p. e.)	Kwote				I rata	II rata
	Mk.		Mk.	Mk.			Marek	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

(dalszy ciąg wzoru 8).

Wymierzony podatek należy wpłacić w połowie w ciągu 30 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu niniejszego nakazu płatniczego, a drugą połowę w ciągu następnych sześciu tygodni do kasy skarbowej w .... lub na jej rachunek do innej kasy skarbowej, Pocztowej Kasy Oszczędności, Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Polskiego Banku Krajowego, krajowych banków dewizowych i oddziałów wymienionych instytucji, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (art. 6 ustawy).

Kwoty podatku nie wpłacone w terminach płatności, uważa się za zaległość, od której pobierze się odsetki za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminów płatności, przytem miesiąc zaczęty liczy się za cały. Zaległość będzie ściągnięta przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi w myśl ustawy z dnia 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 357).

Od tego nakazu płatniczego można — w terminie 30-dniowym po doręczeniu — wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w ustawowych terminach.

P r z y w p ł a c i e n a l e ż y p r z e d s t a w i ć n i n i e j s z y n a k a z p ł a t n i c z y.

...., dnia .... 1922 r.

Pieczęć Podpis

P O T W I E R D Z E N I E O D B I O R U.

Nakaz płatniczy na podatek od wzbogacenia się Nr. ks. b. II. B. .... otrzymałem dnia .... 1922 r.

Podpis doręczającego: Podpis adresata:

WZÓR 9. Załącznik IX do rozp. Ministra Skarbu z dn. 19. V. 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1-sza).

Izba skarbowa ....

Kasa skarbowa w ....

Nr. porządkowy księgi bierczej Nr. I A. ....

W E Z W A N I E P Ł A T N I C Z E.

Nazwisko i imię płatnika (nazwa osoby prawnej) ....

Miejsce zamieszkania (siedziba osoby prawnej) ....

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 238) wzywa się:

Pana (firmę) ....

1) do pokrycia niżej wyszczególnionej różnicy, jaka się okazała przy sprawdzeniu złożonego przez Pana (firmę) obliczenia:
2) wobec nieprzyznania uwolnienia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku:
3) wobec niezłożenia obliczenia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku, obliczonej z urzędu:

Oznaczenie nieruchomości nabytej (rodzaj miejscowość, powiat)	Cena nabycia nieruchomości	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania tranzakcji	Stopa podatkowa z art. 3 ustawy	Kwota podatku	Kwota podatku obliczonego przez płatnika	Kwota podatku przypadająca do zapłaty (różnica między przedziałką 8 i 9)	
		Tytuł (art. 2 cz. I p. b, e, f art. 3 cz. A ustawy)	Kwota						I rata	II rata
	Mk.		Mk.	Mk.			Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

P O T W I E R D Z E N I E O D B I O R U.

Wezwanie płatnicze na podatek od wzbogacenia się Nr. ks. b. I. A. ....

Otrzymałem dnia .... 1922 r.

Nazwa miejscowości ....

Podpis doręczającego .... Podpis adresata ....

(Strona 2-ga).

Sumę podatku z przedziałek 10 i 11 należy wpłacić w ciągu 8 dni, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania w kasie skarbowej w .... wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, liczonemi od każdej raty podatku, od dnia następnego po upływie terminu płatności takowej t. j. od sumy pierwszej raty od dnia .... 1922 r., od sumy drugiej raty od dnia .... 1922 r.

Przytem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

Nie wpłacona w terminie ośmiodniowym kwota podatku będzie ściągnięta przymusowo, przyczem będą pobrane oprócz wspomnianych odsetek za zwłokę — koszty egzekucyjne, obliczone w myśl ustawy z 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 357)

Od niniejszego wezwania płatniczego można w powyżej określonym 8-dniowym terminie wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w wyżej wskazanym terminie.

P r z y w p ł a c i e n a l e z y p r z e d s t a w i ć n i n i e j s z e w e z w a n i e.

...., dnia .... 1922 r.

Pieczęć Podpis

WZÓR 10. Załącznik X do rozp. Ministra Skarbu z dn. 19. V. 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1-sza).

Izba skarbowa ....
Kasa skarbowa w ....
Nr. porządk. księgi bierczej Nr. I. B. ....

WEZWANIE PŁATNICZE.

Nazwisko i imię płatnika ....
Miejsce zamieszkania ....

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogaceniu się, ktore ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 238) wzywa się: Pana ....

1) do pokrycia niżej wyszczególnionej różnicy, jaka się okazała przy sprawdzeniu złożonego przez Pana obliczenia:
2) wobec nieprzyznania uwolnienia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku:
3) wobec niezłożenia obliczenia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku, obliczanej z urzędu:

Oznaczenie nieruchomości obciążonej spłaconą wierzytelnością hipoteczną (rodzaj, miejscowość, powiat)	Suma spłaconej wierzytelności hipotecznej	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania tranzakcji	Stopa podatkowa z art. 3 ustawy	Kwota podatku	Kwota podatku obliczonego przez płatnika	Kwota podatku przypadająca do zapłaty (różnica między przedziałkami 8 i 9)	
		Tytuł (art. 1 p. b. art. 2 cz. I p. c	Kwota						I rata	II rata
	Mk.		Mk.	Mk.			Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

POTWIERDZENIE ODBIORU.

Wezwanie płatnicze na podatek od wzbogacenia się Nr. ks. b. I. B. ....
Otrzymałem dnia .... 1922 r.
Nazwa miejscowości ....
Podpis adresata ....
Podpis doręczającego ....

(Strona 2-ga).

Sumę podatku z przedz. 10 i 11 należy wpłacić w ciągu 8 dni, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania w kasie skarbowej w .... wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, liczonemi oddzielnie od każdej raty podatku, od dnia następnego po upływie terminu płatności takowej t. j. od sumy pierwszej raty od dnia ...., od sumy drugiej raty od dnia ....

Przytem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

Niewypłacona w terminie ośmiodniowym kwota podatku będzie ściągnięta przymusowo, przyczem pobrane będą — oprócz wspomnianych odsetek za zwłokę — koszty egzekucyjne, obliczone w myśl ustawy z 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 357).

Od niniejszego wezwania płatniczego można w powyżej określonym 8-dniowym terminie wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w wyżej wskazanym terminie.

P r z y w p ł a c i e n a l e ż y p r z e d s t a w i ć n i n i e j s z e w e z w a n i e.

.... dnia .... 1922 r.

Pieczęć: Podpis:

WZÓR 11. Załącznik XI do rozp. Min. Skarbu z d. 19. V. 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1-sza).

Instytucja (kasa) poborowa ....

DZIENNIK BIERCZY

podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości przez spłatę długów hipotecznych.

(Strona 2-ga).

Nr. porządkowy	Imię i nazwisko płatnika (nazwa osoby prawnej)	Miejsce zamieszkania (siedziba osoby prawnej)	Kategorja podatku od wzbogacenia się (nabycie nieruchomości wzgl. spłata wierzytelności hipotecznej)	Data wpłaty	Na rachunek której kasy skarbowej uskuteczniono wpłatę	Kwota wpłaconego podatku Mk.	Kwota wpłaconych odsetek za zwłokę	Razem wpłacono Mk.	Potrącono tytułem prowizji Mk.	Przekazano do kasy skarbowej oznaczonej w przedziałce 6 Mk.	Data przekazania
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

WZÓR 12. Załącznik XII do rozp. Ministra Skarbu z d. 19. V. 1922 r. do poz. 357.

Instytucja (kasa) poborowa ....

WYCIĄG Z DZIENNIKA BIERCZEGO

podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych, pobranego na rachunek kasy skarbowej w ....

Nr. porz. Dziennika bierczego	Imię i nazwisko płatnika (nazwa osoby prawnej)	Miejsce zamieszkania (siedziba osoby prawnej)	Kategorja podatku od wzbogacenia się (nabycie nieruchomości lub spłata wierzytelności hipotecznych)	Data wpłaty	Kwota wpłaconego podatku Mk.	Kwota wpłaconych odsetek za zwłokę Mk.	Razem wpłacono Mk.	Potrącono tytułem prowizji Mk.	Przekazano do wyżej oznaczonej kasy skarbowej Mk.	Data przekazania
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

.... dnia .... 1922 r.

Podpis

265.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 czerwca 1922 roku

w przedmiocie przekazania miejskiej komisji szacunkowej wymiaru państwowego podatku dochodowego na obszarze m. Łodzi.

Na zasadzie art. 37 i art. 38 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232) zadządza się co następuje:

§ 1. Czynności komisji szacunkowych, przewidzianych w części pierwszej art. 31 ustawy z 16 lipca 1920 roku, dotyczące ustalenia dochodów, podlegających opodatkowaniu na rok podatkowy 1922 oraz wymiar podatku dochodowego na tenże rok dla osób fizycznych i spadków wakujących (nie objętych) tudzież osób prawnych nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, o ile miejscem opodatkowania wspomnianych podmiotów podatkowych jest w myśl art. 29 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. obszar miasta Łodzi, przekazuje się miejskiej komisji szacunkowej, wybranej przez Radę miejską m. Łodzi.

§ 2. Miejska komisja szacunkowa składa się z przewodniczącego, dwóch zastępców zamianowanych przez Ministra Skarbu, delegata Skarbu Państwa wyznaczonego przez dyrektora izby skarbowej tudzież z 36 członków i tyluż zastępców, wybranych przez Radę miejską m. Łodzi z grona płatników podatku dochodowego.

Delegatowi Skarbu Państwa służy prawo zgłoszenia protestu przeciw uchwałom miejskiej komisji szacunkowej w terminie dwutygodniowym od dnia powzięcia uchwały na równi z przewodniczącym komisji szacunkowej (art. 69 ustawy z dnia 16 lipca 1920 roku).

Przy wyborze członków i zastępców członków miejskiej komisji szacunkowej mają zastosowanie postanowienia ostatniej części art. 33 oraz art. art. 37—39 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r.

§ 3. Ustalenie dochodów, podlegających opodatkowaniu, uskutecznienie wymiaru podatku dochodowego, nakładanie grzywien i kar pieniężnych oraz załatwianie odwołań i protestów przez miejską komisję szacunkową i jej przewodniczącego odbywać się winno ściśle według postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. i ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. oraz odnośnych przepisów rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 298) i 22 kwietnia 1922 r. (Dz U. R. P. Nr. 35, poz. 301).

§ 4. Prawa i obowiązki I, II i III urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych w m. Łodzi, związane z wymiarem podatku dochodowego na rok podatkowy 1922 w zakresie działalności komisji szacunkowych, względnie ich przewodniczących tudzież dotyczące poboru tegoż podatku przechodzą na magistrat m. Łodzi. Natomiast prawa i obowiązki, wynikające z postanowień działu II ustawy z 4 kwietnia 1922 r. pozostają w kompetèncji wymienionych wyżej urzędów skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 50 z dn. 10 lipca 1922 r., poz. 445).

266.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 czerwca 1922 roku

o kompetencji władz skarbowych w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku od wspomnianych przedsiębiorstw.

Na zasadzie art. art. 13 i 15 ustawy z dnia 15 lipca 1919 roku o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Kompetencje Administracji podatków we Lwowie w sprawach podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież w sprawach podatku od zysków wojennych oraz podatku wojennego od wspomnianych przedsiębiorstw przenosi się na Izbę skarbową we Lwowie, kompetencje zaś Izby skarbowej we Lwowie, jako władzy skarbowej II instancji w powyższych sprawach przenosi się na Ministra Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tymże dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 5 VII 1922 r. Nr. 49, poz. 436).

267.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w przedmiocie amnestji, przewidzianej w ustawie o podatku od wzbogacenia się.

W myśl ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 238), mają osoby, obowiązane do zapłacenia podatku od wzbogacenia się z powodu odpłatnego nabycia nieruchomości (z wyjątkiem tylko płatników, należących do kategorji właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha), przesłać Izbie Skarbowej najpóźniej w dniu 20 sierpnia 1922 r. szczegółowe obliczenie podatku i podać w niem, między innemi, cenę, za którą nabyły odnośną nieruchomość.

Kto tę cenę poda niezgodnie z prawdą, ulegnie karze pieniężnej w wysokości od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy, na której utratę naraził Skarb Państwa w zakresie podatku od wzbogacenia się, albo w drodze sądowej — karze pozbawienia wolności do jednego roku. Kto natomiast poda cenę nabycia prawdziwie, nie

naraża się tem na karę za popełnione swego czasu zatajenie części ceny kupna. Jeśli bowiem w dniu, w którym Izba Skarbowa otrzyma „szczegółowe obliczenie“ podatku od wzbogacenia się, zawierające prawdziwą cenę kupna, władza skarbowa bądź wcale jeszcze nie będzie miała skądinąd wiadomości o zatajeniu części ceny, bądź wdrożone dochodzenia nie będą jeszcze zakończone orzeczeniem pierwszej instancji, to postępowanie karne w przedmiocie zatajenia części ceny nie będzie wdrożone, względnie nie będzie dalej prowadzone. Dotyczy to zarówno płatnika podatku od wzbogacenia się (nabywcy nieruchomości), jakoteż innych osób, współwinnych zatajenia.

268.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1922 r.

w sprawie sprostowania omyłek druku w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1922 r., w przedmiocie tekstu ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w brzmieniu obowiązującem od czasu wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 140 z roku 1922).

1) W art. 6 wierszu 1, zamiast „Podatku“ winno by „Państwowego podatku“.

2) W art. 14 wierszu 3, zamiast „sprawdzania“ winno być „sprawdzanie“.

3) W art. 83 wierszu przedostatnim, zamiast „wyjaśnienie“ winno być „wyjaśnienia“.

4) W art. 96 wierszu 4, zamiast „które są“ winno być „które nie są“.

5) W art. 98 ustępie 2) wierszu 4, zamiast „otrzymane“ winno być „Otrzymywane“ zaś w ustępie 3) wierszu 3, zamiast „wykonanie“ winno być „wykonane“.

6) W art. 108 części 2, wierszu 1, zamiast „O ile od“ winno być „O ile do“.

7) W art. 138 części ostatniej wierszu przedostatnim, zamiast „w ic charakterze“ winno być „w ich charakterze“.

8) W art. 151 wierszu 4, zamiast „139“ winno być „150“.

9) W art. 153 wierszu 4, zamiast „nieprzekraczającej“ winno być „nieprzekraczające“.

10) W art. 157 części 1 ustępie 1) wierszu 5, zamiast „zeznanie“ winno być „zeznania“.

11) W art. 159 części 1 ustępie 2) a — wierszach 4 i 5, po słowach „(Zb. ust. pr. str. 152)“ winno być „o daninach komunalnych przez ustawę z dnia 14-go lipca“.

12) W dodatku I do art. 3 (368 u. r.). Klasyfikacja miejscowości pod względem poboru zasadniczego podatku przemysłowego, ustępie 1 D) wierszu 10, zamiast „(wejew. lubelskie)“ winno być „(wojew. lubelskie)“, zaś w wierszu 14 zamiast „brzezinski“ winno być „brzeziński“.

13) W dodatku II. Klasyfikacja przedsiębiorstw handlowych pod względem poboru zasadniczego podatku przemysłowego, kategorja trzecia, ustępie 13 wierszu 1, zamiast „w stolicach“ winno być „w stolicy“.

14) W dodatku III. Klasyfikacja przedsiębiorstw przemysłowych dla celów poboru zasadniczego podatku przemysłowego, kategorja pierwsza, ustępie 8, wierszu 2, zamiast „hektolitrów wiader“ winno być „hektolitrów“. W kategorji trzeciej, ustępie 1 wierszu 7, zamiast „200“ winno być „dwustu“, zaś w ustępie 2) a), zamiast „wełny“ winno być „bawełny“, wreszcie w ustępie 4 wierszu 2, zamiast „7“ winno być „siedmiu“.

15) W kategorji piątej ustępie 2 wierszu 2 powyższego dodatku, zamiast „wynos“ winno być „wynosi“.

16) W dodatku IV. Wykaz kwot zasadniczego podatku przemysłowego, ustanowionych dla przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, w części B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych, w wierszu 3, zamiast „IIII“ winno być „III“, zaś w wierszu 4, zamiast „V“ winno być „IV“.

17) W wykazie towarów, któremi nie wolno handlować na podstawie świadectw przemysłowych na przedsiębiorstwa handlowe trzeciej kategorji, w ustępie 16, zamiast „9,5 m^{2}“ winno być „9.5 dcm^{2}“.

18) W dodatku do art. 55 (448) klasyfikacja przedsiębiorstw według wysokości zysku, w części A. Przedsiębiorstwa handlowe, II kategorji, w wierszu 1, III kategorji, w wierszu 1, następnie w części B. Przedsiębiorstwa przemysłowe, w VI kategorji w wierszu 1, w VII kategorji w wierszu 1, zamiast „w stolicach“ winno być „w stolicy“.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 29. VI. 1922 r. Nr. 47, poz. 426).

269.

OGŁOSZENIA

Urzędów Skarbowych w sprawie podatku przemysłowego.

OGŁOSZENIE.

Zgodnie z art. 111 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym, niniejszem podaje się do wiadomości zainteresowanych osób, że w dniu dzisiejszym zostały wysłane do Magistratów i Urzędów Gminnych powiatu Koneckiego nakazy płatnicze na wymierzony przez Miejscową Komisję do spraw podatku przemysłowego procentowy podatek od zysków i zarobków za lata 1921 i 1922.

Końskie, dnia 15 lipca 1922 r.

OGŁOSZENIE.

W myśl postanowienia art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (D. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) Miejscowa Komisja dla spraw podatku przemysłowego na powiat Iłżecki podaje do wiadomości osób interesowanych, iż nakazy płatnicze na wymierzony podatek procentowy od zysku za lata 1921 i 1922 od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych nie obowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych oraz samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, zostały rozesłane płatnikom—za pośrednictwem Urzędów gminnych wzgl. Magistratu w Wierzbniku—w dniu 14 b. m.

Wierzbnik, dnia 14 lipca 1922 r.

Przewodniczący Komisji
Osierda.

OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy podatków i opłat Skarbowych w Opocznie zawiadamia że nakazy płatnicze na procentowy podatek od zysków od przedsiębiorstw nie obowiązanych do

publicznego składania rachunków za lata 1921 i 1922 zostały rozesłane d. 14 lipca 1922 r. za pośrednictwem woźnego Urzędu Skarbowego i Urzędów gminnych.

Opoczno, dnia 15 lipca 1922 r.

Naczelnik Urzędu *Zajączkowski.*

OGŁOSZENIE.

Podaje się do wiadomości wszystkich właścicieli przedsiębiorstw handlowo - przemysłowych nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, oraz osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe i osobiste zajęcia przemysłowe, iż nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku za lata 1921 i 1922 wysłane zostały dnia 14 lipca 1922 r. do odnośnych Magistratów i Urzędów Gminnych celem doręczenia kontrybuentom.

Kielce, dnia 14. VII. 1922 r.

Przewodniczący Miejscowej Komisji do spraw podatku przemysłowego na okręg Kielecki *Alland.*

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Miechowie podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z 1922 r. poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 15 lipca 1922 r. rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku za lata podatkowe 1921 i 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Miechów, dnia 15 lipca 1922 r.

Przewodniczący Komisji (—) *M. Nowakowski.*

W myśl art. 111 ustawy z dnia 24/III 1922 r. podaje się do powszechnej wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku za rok 1921—1922 rozesłane zostały płatnikom należącym do okręgu Urzędu Skarbowego w Olkuszu dnia 12 lipca 1922 r. za pośrednictwem Urzędów gminnych i że reklamacje przeciw ustalonym sumom zysków względnie zarobków, jak również i przeciw wymierzonym kwotom podatku można wnieść najpóźniej do dnia 15 sierpnia 1922 r. do miejscowej Komisji do spraw podatku przemysłowego.

OBWIESZCZENIE.

W myśl art. 111 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, (Dz. Ust. Rzpl. Pol. Nr. 17 z r. 1920) Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego w Kozienicach, podaje do wiadomości płatników, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku za lata 1921 i 1922 rozesłane zostały w dniu 15 lipca 1922 roku.

Kozienice, dnia 15 lipca 1922 r. L. 3986/22.

Przewodniczący Komisji.

OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Sandomierzu, w myśl art. 111 ust. o pod. przemysłowym z dnia 17 grudnia 1921 r., podaje do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku i zarobku za lata podatkowe 1921 i 1922 rozesłane dla doręczenia płatnikom pow. Sandomierskiego dnia 15-go lipca 1922 roku.

Urząd Skarbowy.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do wiadomości właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, tudzież osób wykonujących wolne zajęcia zawodowe oraz osobiste zajęcia przemysłowe, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku za rok 1921 i 1922 — rozesłane zostały płatnikom należącym do Okręgu Urzędu Skarbowego w Zawierciu (powiat Będziński), i że reklamacje tak przeciw podstawom wymiarowym, jak i kwotom podatku można wnosić najpóźniej do dnia 15 sierpnia 1922 r. do miejscowej Komisji dla spraw podatku przemysłowego. (Art. 112 ustawy o państw. pod. przem.).

Przewodniczący Komisji (—) *W. Popiel.*

Obwieszczenie

Na mocy art. 111 Ustawy o podatku przemysłowym z dnia 17 stycznia 1922 r. (Dzien. Ust. № 2/1922 poz. 7), Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego na powiat Włoszczowski, podaje do publicznej wiadomości, że nakazy płatnicze na podatek procentowy od zysku z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych i osobistych zajęć zawodowych za 1921 i 1922 r. w dniu 15 lipca 1922 r. za pośrednictwem Magistratu miasta Włoszczowy i urzędów gminnych powiatu Włoszczowskiego, zostały rozesłane dla doręczenia poszczególnym płatnikom.

Reklamacje przeciwko ustalonym sumom zysku, jak również wymierzonym kwotom podatku, należy wnieść do wskazanej wyżej komisji we Włoszczowie w terminie do 15 sierpnia 1922 r.. Reklamacje wniesione po tym terminie uwzględnione nie będą.

Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji.

Włoszczowa, dnia 15 lipca 1922 r.

Przewodniczący Komisji
Naczelnik Urzędu Skarbowego: (—) *Kozłowski.*

Opłaty stemplowe.

270.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 maja 1922 r.

o przeliczaniu walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr 75 poz. 509) zarządza się co następuje:

§ 1. W przypadkach, w których dopuszczalnem jest zawieranie umów ubezpieczenia w walutach obcych (art. 6 ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 741), instytucje ubezpieczeniowe winny — celem obliczenia opłat stemplowych — przeliczać te waluty na marki polskie w następujący sposób:

Składki pobierane w ciągu roku obrachunkowego w walutach obcych, należy przeliczać na marki polskie wedle przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu ostatnim przed pobraniem składki, a sumy ubezpieczone, wypłacane w ciągu tego samego okresu czasu w walutach obcych, wedle przeciętnego kursu tejże giełdy w dniu ostatnim przed wypłatą sumy ubezpieczonej.

O ile w dniach tych nie bybo notowania, dokonuje się przeliczenia walut obcych wedle kursu ustalonego po raz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dnie wskazane.

Jeśli i w powyższym okresie czasu nie było notowania, przyjmuje się ich przeciętną wartość sprzedażną wedle cen pozagiełdowych, ujawnionych po raz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dnie wskazane.

§ 2. Instytucje ubezpieczeniowe obowiązane są w księgach swych wykazywać składki i sumy ubezpieczone tak w walutach obcych, jakoteż w markach polskich, i uwidaczniać przytem dzień i kurs przeliczenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 8 czerwca 1922 r. Nr. 41, poz. 355).

271.

OKÓLNIK L. 1765/D. P. i O. Gr. II. W. II.

Do Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych (Dyrekcji Okręgów Skarbowych, Urzędów wymiaru należytości, Inspektoratów Skarbowych).

W sprawie przeliczenia walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia transportów.

Celem usunięcia wątpliwości, wyłaniających się przy stosowaniu ustępu drugiego §-fu rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 2 maja 1922 roku Dz. U. Nr. 41, poz. 355 przy przeliczaniu walut obcych na marki polskie, o ile chodzi o umowy ubezpieczenia transportów, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przez wyrażenie „pobranie składki" należy rozumieć zapisanie składki do ksiąg zakładu ubezpieczeniowego, a nie pobranie jej faktyczne (fizyczne).

W konsekwencji powyższego wyjaśnienia w tych przypadkach, w których uiszczenie składki nie następuje jednocześnie z zapisaniem jej do ksiąg zakładu ubezpieczeniowego, lub w których uiszczenie składki nie następuje wcale, należy uważać za „dzień ostatni przed pobraniem składki" dzień ostatni przed zapisaniem składki do ksiąg zakładu ubezpieczeniowego, i przeliczać waluty obce na marki polskie wedle kursu tegoż dnia.

Warszawa, dnia 1 lipca 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Werner.*

Naczelnik Wydziału.

272.

OKÓLNIK L. 2279/22.

W sprawie nowej ustawy o opłatach stemplowych od weksli.

Do Izb Skarbowych, do podwładnych im Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych (Dyrekcji Okręgów Skarbowych, Urzędów Wymiaru należytości, Inspektoratów Skarbowych) i Kas Skarbowych.

W numerze 38 Dziennika Ustaw *) ogłoszone zostały pod pozycjami 313, 314, 317 i 318 ustawa z dn. 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli, ustawa z dn. 24 marca 1922 r., zmieniająca art. 17 ustęp drugi poprzedniej ustawy, rozporządzenie wykonawcze celem wykonania ustawy z dn. 26 października 1921 r. i rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie blankietów wekslowych. Przepisy te wejdą w życie w dniu 26 czerwca b. r.

Ministerstwo Skarbu zarządza z tego powodu co następuje:

I. Kasowanie znaczków stemplowych.

1. Ponieważ kasowania znaczków stemplowych, użytych przez płatników celem uiszczenia opłat stemplowych od weksli, w przypadkach, w ustawie przewidzianych, tudzież od prolongat i dokumentów, określonych w art. 17 ustęp pierwszy ustawy z dnia 26 października 1921 r., mają dokonywać od dnia 26 czerwca b. r. Kasy Skarbowe, Skarbnicy Kas wyznaczą bezzwłocznie do tej czynności odpowiednich urzędników, a obowiązkiem tychże będzie zaznajomić się zawczasu z odnośnemi przepisami, w szczególności z przepisami części III rozporządzenia wykonawczego o sposobie uiszczenia opłat.

2. Urzędnicy kasujący znaczki stemplowe bez względu na to, czy czynią to pieczęcią urzędową, czy też pismem winni uwidaczniać datę skasowania, tak wyraźnie, aby nie nasuwały się później w tym kierunku żadne wątpliwości.

3. Kasa Skarbowa kasuje znaczki stemplowe bez uprzedniego porozumienia się z Urzędem Skarbowym Podatków i opłat skarbowych (ustęp 4) tylko w tych przypadkach, w których znaczki takie naklejone są należycie (§ 5 rozp. wyk.) na niepodpisanym urzędowym lub prywatnym blankiecie wekslowym albo na zwykłym papierze, przeznaczonym do wystawienia weksla w granicach Rzeczypospolitej, jeśli ponadto blankiety takie lub papier wypełnione są kwotą długu wekslowego, datą wystawienia oraz płatności, i jeśli przytem wartość urzędowego blankietu łącznie z wartością nalepionych na nim znaczków stemplowych, względnie wartość znaczków stemplowych, użytych na prywatnym blankiecie wekslowym, lub zwykłym papierze, odpowiada wysokości opłaty, przypadającej od weksla.

We wszystkich innych przypadkach Kasa Skarbowa odsyła stronę, zgłaszającą się z żądaniem skasowania znaczków stemplowych, do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych.

W szczególności ma to Kasa Skarbowa uczynić:

a) gdy znaczki stemplowe nie są należycie naklejone (§ 5 rozp. wyk.),

b) gdy urzędowy lub prywatny blankiet wekslowy, albo papier, użyty do wystawienia weksla w granicach Rzeczypospolitej, są już podpisane,

c) gdy weksel nie zawiera daty wystawienia i płatności lub jednej z tych dat,

d) gdy weksel płatny jest za okazaniem, lub w pewien czas po okazaniu,

e) gdy weksel wystawiony jest bez określenia kwoty długu (blanco weksel),

f) gdy weksel wystawiony jest zagranicą,

g) gdy chodzi o skasowanie znaczków stemplowych na dalszych egzemplarzach weksla,

h) gdy płatnik uiszcza znaczkami stemplowemi dopłatę (art. 8 ustęp drugi punkty 1 do 3 ustawy),

---

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 16 z d. 27.VI 1922 r., poz. 233—236.

i) gdy płatnik uiszcza znaczkami stemplowemi opłatę stemplową od dokumentów, wymienionych w art. 17 ustęp 1 punkty a) do c), t. j. od dokumentów, traktowanych pod względem opłat na równi z wekslami.

4. Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych winien przedewszystkiem zbadać, czy użyto właściwego urzędowego blankietu czy nalepiono należycie (§ 5 rozp. wyk.) znaczki stemplowe, czy wartość użytego urzędowego blankietu wekslowego łącznie z wartością nalepionych na nim znaczków stemplowych, względnie wartość znaczków stemplowych, użytych na blankiecie prywatnym lub papierze, użytym do wystawienia weksla lub dokumentów, wymienionych w art. 17 ustęp pierwszy punkty a) do c) ustawy, odpowiada wysokości opłaty, przypadającej od danego dokumentu.

Jeśli Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych przy badaniu takiem spostrzeże wykroczenia przeciwko przepisom o opłatach stemplowych spisuje protokół urzędowy i zamieszcza na dokumencie krótką adnotację o spisaniu protokółu, zaopatrzoną podpisem i pieczęcią urzędu

W ten sam sposób postępuje Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych, jeśli płatnik uiszcza znaczkami stemplowemi dopłatę w przypadkach określonych w art. 8 ustęp drugi punkty 1, 2, 3 ustawy.

Po spisaniu protokółu i zamieszczeniu na dokumencie wspomnianej wyżej adnotacji, lub gdy nie spostrzeżono żadnego wykroczenia, Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych oblicza wysokość mającej się uiścić znaczkami stemplowemi opłaty, przypadającej od danego dokumentu i kartkę z takiem obliczeniem zaopatrzoną podpisem urzędnika wręczy stronie wraz z dokumentem przedstawionym ze znaczkami stemplowemi do skasowania i odsyła ją do Kasy Skarbowej.

Kartki te, ściągnięte od stron, Kasa Skarbowa zwraca Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych, który składa je w porządku chronologicznym w oddzielnej okładce i przechowuje je przez lat sześć.

II. Opłaty stemplowe od czeków.

Udzielanie zezwoleń firmom, upoważnionym do przyjmowania pieniędzy na cudzy rachunek, na pobór opłat od czeków już przy wydawaniu blankietów czekowych klijentom (§ 12 ustęp czwarty rozp. wyk.), będzie należało aż do dalszego zarządzenia do kompetencji Ministerstwa Skarbu.

Wobec tego należy prośby o zezwolenie, składane u Władz Skarbowych I lub II instancji, przesyłać Ministerstwu Skarbu w drodze urzędowej z jaknajwiększym pośpiechem, przyczem Władze te winny oświadczyć się, czy petentowi należałoby udzielić, czy też odmówić zezwolenia.

Ministerstwo Skarbu będzie ogłaszało w Dzienniku Urzędowym wykazy firm, którym udzieliło zezwolenia.

III. Wymiana blankietów wekslowych.

1. **Przedmiotem** wymiany mogą być tylko takie urzędowe blankiety wekslowe, na których niema jeszcze żadnego podpisu strony; wypełnienie blankietu tekstem weksla nie stoi na przeszkodzie wymianie. Blankiety, których część odcięto, lub oderwano, lub na których są podpisy przekreślone, nie mogą być wymieniane.

2. Przy załatwianiu prośb o wymianę blankietów wekslowych z nalepionemi na nich znaczkami stemplowemi należy postępować z jaknajwiększą ostrożnością, w szczególności należy baczyć na to, czy znaczki stemplowe nie mają śladów poprzedniego naklejenia, czy nie są uszkodzone i t. p.; w przypadkach takich należy prośbie o wymianę znaczków stemplowych bezwarunkowo odmówić.

Gdyby zachodziło podejrzenie, że blankiet wekslowy lub znaczki stemplowe są podrabiane, należy przed wydaniem decyzji zasięgnąć opinji Urzędu Państwowych Zakładów Graficznych.

W razie przychylnego załatwienia prośby, bądź w całości, bądź w części, Urząd Skarbowy zawiadamia o tem proszącego piśmnie, podając wartość blankietu wekslowego lub łączną wartość blankietu wekslowego i użytych na nim znaczków stemplowych, które mają być wymienione, ponadto Kasę Skarbową, która ma dokonać wymiany i zaznaczyć zarazem, że Kasa Skarbowa dokona wymiany tylko w tym razie, gdy proszący przedstawi jej doręczone mu uwiadomienie o zezwoleniu na wymianę.

Kasie Skarbowej należy przesłać jednocześnie odpis uwiadomienia i przeznaczone do wymiany blankiety wekslowe.

3. Wysokość kosztów produkcji, które mają być potrącone przy wymianie, oznacza się aż do odwołania przy blankietach wekslowych na 6 mk., przy znaczkach stemplowych na 1 mk. od sztuki.

O postanowieniu tem należy zawiadomić publiczność przez zamieszczenie odpowiednich obwieszczeń w lokalach urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych i Kas Skarbowych.

4. Kasy Skarbowe przy wydawaniu nowych blankietów wekslowych i przy zarachowaniu przyjętych i wydanych blankietów wekslowych w księdze przychodu i rozchodu znaczków stemplowych stosują analogicznie przepisy §§ 9 i 10 instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 21 lutego 1922 r. w przedmiocie wymiany i zniszczenia wycofanych z obiegu znaczków stemplowych, ogłoszonej w numerze 6 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z roku 1922 pod poz. 99.

Warszawa, dnia 17 czerwca 1922 roku.

Minister Skarbu:
w z. (—) *Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

273.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w przedmiocie zezwolenia Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i wszystkim jej oddziałom na pobór w gotówce opłat stemplowych od czeków.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że rozporządzeniem z dnia 28 czerwca 1922 r. L. 2473/22 D. P. i O. Gr. II zezwoliło Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej na zasadzie § 12 ustęp 4 rozporządzenia Ministra Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 13 maja 1922 r.

(Dz. U. Nr. 38, poz. 317) na pobór w gotówce opłat stemplowych od blankietów czekowych, wydawanych przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową i jej wszystkie oddziały na obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem oddziałów, mających siedzibę na obszarze Górnego Śląska, przyznanego Polsce traktatem Wersalskim.

Zezwolenie powyższe dotyczy tylko stałej opłaty stemplowej w kwocie 5 mk., przypadającej od czeków, określonych w art. 17 ustęp drugi zdanie pierwsze ustawy z dn. 26 paźdz. 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. z r. 1922 Nr. 38, poz. 313), w brzmieniu, ustalonem ustawą z dn. 24 marca 1922 r. (Dz. U. Nr. 38, poz. 314).

Opłaty wspomniane należy pobierać już przy wydawaniu klijentom blankietów czekowych.

Polska Kr. K. P. i jej oddziały mają prowadzić rejestr wydanych blankietów czekowych i pobranych opłat na formularzu, obejmującym następujące rubryki:

1) liczba bieżąca,
2) data wydania blankietów czekowych,
3) ilość wydanych blankietów czekowych,
4) numery wydanych bl. czek.,
5) imię, nazwisko i adres osoby (instytucji), której wydano blankiety czekowe,
6) kwota pobranych opłat.

Wpisu do rejestru należy dokonać jednocześnie z wydaniem blankietów czekowych.

Suma opłat, wpisanych w rubryce 6, za każde półrocze kalendarzowe winna być wniesiona do Kasy Skarbowej w siedzibie P. K. K. P., względnie każdego z jej oddziałów najpóźniej dnia dziesiątego po upływie półrocza, a jeśli na ten dzień przypada niedziela lub święto, w najbliższym dniu powszednim.

Celem dokonania uiszczenia przedstawia się Kasie Skarbowej deklarację w dwóch egzemplarzach, treści następującej:

„Polska Kr. K. P. w Warszawie (Oddział w . . . . składa na zasadzie zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dnia 28 czerwca 1922 r. L. 2473/22 D. P. i O. Gr. II tytułem opłat stemplowych, pobranych od blankietów czekowych za czas od . . . . do . . . . sumę mk. . . . . słowami mk. . . . .

Miejsce i data wystawienia.
Pieczęć. Podpis:

W rejestrze należy uwidocznić, że sumę opłat za ubiegłe półrocze uiszczono i zanotować datę i numer pokwitowania kasowego.

Rejestr i pokwitowania kasowe mają być przechowane przez lat pięć, licząc od końca roku kalendarzowego, za który prowadzony jest rejestr.

Na każdym wydanym blankiecie czekowym powinna być uwidoczniona klauzula treści następującej:

„Opłatę stemplową w kwocie 5 mk. pobrano w gotówce na zasadzie zezwolenia Ministerstwa Skarbu z dnia 28 czerwca 1922 r. L. 2473/22 D. P. i O. Gr. II“.

Warszawa, dnia 6 lipca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Werner*,
Naczelnik Wydziału.

Podatki konsumcyjne.

274.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1922 roku

w przedmiocie świadectw na przewóz spirytusu i wódki.

Na mocy § 1 lit. d i § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628) — tudzież w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13-go kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 274) o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Gorzelnie, rafinerje, fabryki wódek, składy i t. p. zakłady przemysłowe i handlowe prowadzące obroty spirytusem, obowiązane są przy odprawie spirytusu lub wódek w ilościach ponad 10 litrów wydawać obiorcy lub przewoźnikowi świadectwa przewozowe według załączonego wzoru. Przygotowanie odpowiednich druków świadectw przewozowych jest rzeczą odnośnego przedsiębiorstwa.

§ 2. Druki świadectw przewozowych składają się z trzech części: samego świadectwa, duplikatu i odcinka.

§ 3. Odnośne przedsiębiorstwa składają przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów zeszyty druków świadectw przewozowych dowolnej grubości przygotowane do przeszycia.

W urzędzie należy druki oznaczyć w ten sposób, aby stempel urzędowy z wymieniem urzędu i roku bieżącego przypadał częściowo na świadectwie, częściowo zaś na duplikacie. Prócz tego każdy druk należy opatrzyć liczbą kolejną, a zeszyt przeszyć i opieczętować, tudzież zaznaczyć w stosownym rejestrze, komu i za jakiemi liczbami kolejnemi zeszyt druków wydano. Numeracje tych druków prowadzić należy corocznie w każdym urzędzie osobno, licząc od 1 stycznia do 31 grudnia każdego roku.

§ 4. Przy odprawie spirytusu lub wódki wpisuje się do wszystkich części druku (§ 3) przepisane dane, przytem ilość odprawionych wyrobów w litrach stustopniowych umieszcza się w świadectwie tudzież duplikacie koniecznie słownie i liczbami. Świadectwo z podpisem właściciela lub upoważnionego przez niego zastępcy doręcza się odbiorcy towaru; duplikat pozostaje przy odcinku na miejscu.

§ 5. W razie zajścia przy wystawianiu świadectwa jakiejkolwiek omyłki należy druk przekreślić i pozostawić w zeszycie w całości, a do świadectwa użyć następnego arkusza; żadnych poprawek ani podskrobań w świadectwie czynić niewolno.

§ 6. Każdy urzędnik kontroli skarbowej, kontrolujący zakład sprzedaży spirytusu lub wódki, obowiązany jest sprawdzić duplikaty i odcinki świadectw wydanych tudzież zgodność ich z pozycjami rozchodowemi księgi magazynowej; na stwierdzenie sprawdzenia kontrolujący umieścić winien na odcinku i duplikacie swój podpis i datę sprawdzenia. Następnie duplikat należy odciąć i w razie odesłania

przesyłki do zakładu w tej samej miejscowości — porównać duplikat ze świadectwem znajdującem się w miejscu przeznaczenia przesyłki. Jeśli przesyłka odeszła do miejscowości podległej innemu organowi skarbowemu, to duplikat wysłać należy do właściwego urzędu dla zarządzenia porównania go ze świadectwem na miejscu przeznaczenia.

§ 7. W razie sprzedania przesyłki w drodze innemu zakładowi niż to oznaczono w świadectwie, należy o tem oznajmić najbliższemu organowi kontroli skarbowej, który uczynić winien stosowną wzmiankę na świadectwie przewozowem przesyłki i donieść o zmianie miejsca przeznaczenia urzędom przełożonym miejsca odprawy i miejsca pierwotnego przeznaczenia przesyłki; w takim razie duplikat należy skierować do nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

§ 8. Po skontrolowaniu świadectwa z duplikatem pierwsze przekreśla się, drugie zwraca się do urzędu przełożonego.

§ 9. Zeszyty druków świadectw przewozowych można użytkować tylko w ciągu okresu rocznego, na jaki je wydano. W końcu roku odbiera się niezużyte zeszyty druków, tudzież zużyte odcinki świadectw i odsyła się je do urzędu przełożonego, gdzie po upływie roku następnego mogą być zniszczone.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 lipca 1922 roku.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 14 czerwca 1922 r. Nr. 43, poz. 364).

(Załącznik do poz. 364).

Okrąg skarbowy ....

Odcinek świadectwa № ....

Dnia .... 192... r.

Wypuszczono spirytusu:

Skąd: ....

Komu: ....

Dokąd: ....

Ilość 100-stopniowych litrów: ....

....

Licząc po marek .... za litr, na ogólną sumę Marek ....

(Podpisy)

Duplikat świadectwa przewozowego.

Okrąg skarbowy .... **Dnia** .... **192**..... **r.**

DUPLIKAT SWIADECTWA № ....

na przewóz spirytusu z .... **powiatu** ....

wojew .... **należącej do** ....

Komu, dokąd i na podstawie jakiego zezwolenia o ile przesyłka idzie pod węzłem podatku lub zwolniona została od podatku	Ogólna ilość 100-stopniowych litrów spirytusu	Marszruta	Imię i nazwisko dozorującego transport
	(słowami) licząc po Mk. .... podatku za litr, na ogólną sumę marek		
(podpisy)			

Świadectwo przewozowe.

Okrąg skarbowy .... Dnia .... 192..... r

ŚWIADECTWO №..................

na przewóz spirytusu z .... powiatu ....
wojew. .... należącej do ....

Komu, dokąd i na podstawie jakiego zezwolenia o ile przesyłka idzie pod węzłem podatku lub zwolniona została od podatku	Ogólna ilość 100-stopniowych litrów spirytusu	Marszruta	Imię i nazwisko dozorującego transport
	(słowami) licząc po Mk. .... podatku za litr, na ogólną sumę marek		

(podpisy)

(druga strona).

№№ beczek	Ilość spirytusu w każdej cysternie, beczce, skrzyni				Zawartość alkoholu		REDUKCJA			Ilość czystego alkoholu stopni hektolitrowych (litrów)	UWAGI
	Litrów	Według wagi w kilogramach			Pogrążenie alkoholometra	Przy temp. według Reaumura	Zawartości alkoholu na rzeczywistą moc według tablicy I	Ilości			
		Brutto	Tara	Netto				w litrach na rzeczywistą objętość według tablicy II	w kilogr. netto na litry według tablicy III		
							przy T + 12 R				
							przy	szkle zbędne			
									Suma		

(Podpisy)

№№ beczek	Ilość spirytusu w każdej cysternie, beczce, skrzyni				Zawartość alkoholu		REDUKCJA			Ilość czystego alkoholu stopni hektolitrowych (litrów)	UWAGA
	Litrów	Według wagi w kilogramach			Pogrążenie alkoholometra	Przy temp. według Reaumura	Zawartości alkoholu na rzeczywistą moc według tablicy I	Ilości			
		Brutto	Tara	Netto				w litrach na rzeczywistą objętość według tablicy II	w kilogr. netto na litry według tablicy III		
							przy T + 12 R				
							przy	szkle zbędne			
									Suma		

(Podpisy)

(Dz. Ust. R. P. z d. 14 czerwca 1922 r., Nr. 43, poz. 364).

Monopol tytoniowy.

275.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w przedmiocie zmiany obowiązującego cennika detalicznej sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych na obszarze b. Królestwa Polskiego i Ziem Wschodnich, tudzież w przedmiocie ściągnięcia dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Na podstawie rozporządzeń b. generał-gubernatorstwa warszawskiego z dnia 2 października 1915 r. (Dz. Rozp. G. G. W. Nr. 4) i z dnia 20 listopada 1915 r. (Dz. Rozp. G. G. W. Nr. 12) w przedmiocie obrotu tytoniem i wyrobami tytoniowemi na obszarze b. Królestwa Polskiego, tudzież na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1921 r. w sprawie rozciągnięcia na województwa: nowogrodzkie, poleskie i wołyńskie, oraz powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej ustaw i przepisów o opodatkowaniu wyrobów tytoniowych, obowiązujących na obszarze b. Królestwa Polskiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 89, poz. 659), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 27 grudnia 1921 r. cennik detalicznej sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych, produkowanych przez fabryki rządowe, zmienia się, począwszy od 1 lipca 1922 roku na nowy cennik według załączonych do niniejszego szczegółowych taryf. (Załącznik A).

§ 2. Ustanowiony przez Ministra Skarbu i obowiązujący od 1 stycznia 1921 r. cennik detalicznej sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych, produkowanych przez fabryki prywatne, zmienia się, począwszy od 1 lipca 1922 r. na nowy cennik według załączonych do niniejszego szczegółowych taryf. (Załącznik B.).

§ 3. Zapasy obanderolowanego tytoniu i obanderolowanych wyrobów tytoniowych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, tudzież w hurtowych składach tychże fabryk na terytorjum b. Królestwa Polskiego, oraz na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jakoteż powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną odnośnych opasek banderolowych.

§ 4. Dodatkowemu opodatkowaniu podlegają również zapasy tytoniu i wyrobów tytoniowych, tak rządowych, jak i prywatnych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na obszarach, wymienionych w § 3 (i na obszarze Małopolski), we wszystkich miejscach sprzedaży tychże wyrobów (hurtowniach, sklepach detalicznych i t. p.), jakoteż te przesyłki wyrobów tytoniowych, które według dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu, lub po tym terminie zostaną podjęte przez odbiorcę. Wysokość tej dopłaty określa się pełną różnicą między dawną i nową ceną detaliczną, z potrąceniem od tejże różnicy na obszarach, wymienionych w § 3, 12% tytułem rabatu sprzedażnego, (zaś na obszarze Małopolski rabatu sprzedażnego w takiej wysokości, jaka odnośnemu sprzedawcy faktycznie przysługuje.

§ 5. Przedsiębiorstwa i osoby, wymienione w §§ 3 i (4) niniejszego rozporządzenia, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, na piśmie w dwóch egzemplarzach właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych cały zapas tytoniu i wyrobów tytoniowych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy przesyłek, wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nadesłanych po tym termine, są obowiązani zgłosić je, jak powyżej, w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów winno zawierać wyszczególnienie każdego gatunku tytoniu i papierosów (np. gatunek przedni B., najprzedniejszy A. i t. p.), rodzaju opakowania (np. po 20 sztuk, po 100 gramów i t. p.), wreszcie dotychczasowej ceny detalicznej sprzedaży.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmiena i potwierdzi na obu egzemplarzach tegoż oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 6. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organy skarbowe. Wynik zbadania, oraz wysokość dodatkowej opłaty monopolowej wypisze organ skarbowy w jednakowem brzmieniu na obu egzemplarzach oznajmienia, poczem jeden egzemplarz pozostawi posiadaczowi zapasów, kóry obowiązany będzie uiścić dodatkową opłatę monopolową w Poczt. Kasie Oszcz. na rachunek G. Dyr. Monop. Tyt. w ciągu 8 dni od zbadania zapasów i donieść o tem bezzwłocznie właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych, przedkładając kwit P. K. O. Wymieniony wyżej urząd potwierdzi uiszczenie dodatkowej opłaty na drugim egzemplarzu oznajmienia i prześle go przełożonej Izbie Skarbowej.

§ 7. Zaniedbanie obowiązku zgłoszenia zapasu tytoniu i wyrobów tytoniowych, umyślne ukrycie tychże zapasów, lub zgłoszenie ilości mniejszej od ilości, stwierdzonej urzędownie, pociągnie za sobą w myśl ros. ustawy akcyzowej postępowanie karno-skarbowe.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1922 r.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Załącznik A do rozporządzenia Ministra Skarbu w przedmiocie zmiany obowiązującego cennika detalicznej sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych na obszarze b. Królestwa Polskiego i Ziem Wschodnich tudzież w przedmiocie ściągnięcia dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych.

CENNIK

wyrobów rządowych fabryk tytoniu ważny od dnia 1 lipca 1922 r.

	Nazwa wyrobu tytoniowego	Cena za 1 szt. wzgl. za 1 kg.
CYGARA		
luksusowe	Havana	150
luksusowe	Belweder	120
luksusowe	Wawel	100
Trabuko		70
Brytanika		80

Kuba	50
Portoriko	40
Mieszane zagraniczne	35
Cigarillos	25

PAPIEROSY

Dames	24
Sfinks	25
Kedyw (i Kalif)	20
Egipskie	18
Prezydent	12
Klub	15
Damskie	12
Farys	10
Sejmowe	15
Pogoń	10
Syrena	8
Warszawskie	10
Sport	10
Wanda	6
Wisła	7

TYTONIE DO PAPIEROSÓW.

Ksanti	20.000
Najprzedniejszy Sułtański	16.000
„ macedoński	14.000
„ turecki	10.800
	8.800
Przedni Turecki	7.600
Średni Turecki	6.000

TYTONIE DO FAJKI.

Przedni fajkowy	4.000
Zwyczajny fajkowy	3.600

Załącznik B.

do rozporządzenia Ministra Skarbu w przedmiocie zmiany obowiązującego cennika detalicznej sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych na obszarze b. Królestwa Polskiego i Ziem Wschodnich, tudzież w przedmiocie ściągnięcia dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Nowy cennik sprzedaży wyrobów tytoniowych fabryk prywatnych:

I. Papierosy:

1) gatunek „średni A" mk. 7 za sztukę;
2) „ „przedni B" mk. 8.50 za sztukę;
3) „ „przedni A" mk. 10 za sztukę;
4) „ „najprzedniejszy B" mk. 12 za sztukę;
5) „ „najprzedniejszy A" mk. 15 za sztukę;
6) „ „luksusowy B" mk. 20 za sztukę;
7) „ „luksusowy A" mk. 25 za sztukę.

II. Tytonie krajane:

1) gatunek średni A. mk. 6.000 za 1 kilogram;
2) „ przedni mk. 9.000 za 1 kilogram;
3) „ najprzedn. mk. 12.000 za 1 kilogram.

III. Machorka mk. 3.500 za 1 kilogram.

(Monitor Polski Nr. 144 z 1922 r.).

276.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w przedmiocie nowego unormowania wysokości zwrotu kosztów nakładu banderol papierosowych i tytoniowych.

§ 1. Ustanowioną w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 30 grudnia 1921 r. Dz. Urz. Nr. 1 ex 1922 opłatę w kwocie 30 fenigów, ściąganą tytułem zwrotu kosztów nakładu pozamonopolowych banderol papierosowych i tytoniowych za jedną opaskę, podwyższa się na kwotę 50 (pięćdziesiąt) fenigów za 1 opaskę.

§ 2. W tejże samej wysokości ściągać należy koszta nakładu banderol monopolowych i papierosowych od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Za Ministra Skarbu:

(—) Dr. Mikulecki.

Podsekretarz Stanu.

Przepisy celne.

277.

OKÓLNIK L. 26416/DC/III/21.

W sprawie zwrotu cła od butli stalowych, wywożonych za granicę w stanie próżnym.

Do 1) Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, 2) Departamentu Przemysłu i Handlu dla Urzędu Celnego w Wilnie.

Na skutek zapytania jednego z urzędów celnych w jakiej wysokości należy zwracać cło od zgłoszonych do wywozu próżnych butli stalowych, które

oclone były w przywozie w stanie napełnionym gazem, według postanowień uwagi do poz. tar. 112, a których waga zgłoszona do wywozu różni się znacznie od oclonej podczas odprawy przywozowej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w tych wypadkach zwrot cła uskuteczniać należy z uwzględnieniem rzeczywistej wagi butli próżnych, stwierdzonej przy wywozie przez wyważanie i rzeczywistej wagi sprowadzanego gazu.

Odpowiada to słuszności i uzasadnione jest w analogicznych postanowieniach § 2-a wyjaśnień o stosowaniu tabeli tarowej (załącznik II do rozporządzenia o postępowaniu celnem Dz. Ust. Nr. 11, poz. 64) w wypadkach stwierdzenia znaczniejszej różnicy między wyliczoną wagą towaru na podstawie tabeli taryfowej, a wagą, pod ną w fakturze wysyłającego, przedstawianej przy odprawie celnej. Uwaga do poz. 112 taryfy celnej, normująca opłatę od gazów w butlach według odsetek wagi surowej (20% według p. 1 lit. b, 80% według jakości materjału butli), nie przesądza bowiem opłaty cła za gaz i butle według ich wagi faktycznej, jeżeli waga ta na podstawie oryginalnej faktury wysyłającego, względnie specyfikacji, stwierdzona być może przy odprawie celnej, a przeciw wiarogodności tych dokumentów nie zachodzą wątpliwości. Wskazany w uwadze do poz. 112 sposób wyliczania cła od gazów w butlach winien przeto być stosowany w wypadkach, w których dla braku odpowiednich dokumentów handlowych waga rzeczywista gazów i butli nie może być stwierdzona.

O ile zatem oclone z zastosowaniem uwagi do poz. tar. 112 butle wywożone są zagranicę za zwrotem cła lub zabezpieczenia celnego, należy przy wywozie stwierdzić ich wagę faktyczną przez wyważenie butli w stanie próżnym i zwrócić tylko różnicę cła, jaka wypadnie po sprostowaniu wymiaru cła za gaz odpowiednio do rzeczywistej jego wagi, stwierdzonej wskutek wyważenia przy wywozie.

Jeżeli oclono np. z ogólnej surowej wagi 460 kg. gazu, sprowadzonego w butlach stalowych 20% wagi surowej, t. j. 92 kg., jako gaz, poz. tar. 112 p. 1 b. i 80%, t. j. 368 kg. jako butle stalowe, poz. tar. 153 p. 1 b., a przy wywozie wskutek wyważania próżnych butli ustalono ich wagę na 349 kg., to należy zwrócić z ogólnej pobranej należności celnej (według kwitu celnego) różnicę, jaka się okaże wskutek potrącenia z niej cła za gaz o wadze właściwej, t. j. 460 kg. mniej 349 kg. — 111 kg.

Powyższe podaje się do wiadomości z poleceniem zastosowania się.

Warszawa, dnia 26 czerwca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski*

Dyrektor Departamentu Ceł.

278.

OKÓLNIK L. 4659/DC/II/22.

Do Urzędów Celnych

w sprawie nadania niektórym instytucjom bankowym praw banku dewizowego.

W uzupełnieniu instrukcji z dnia 9 marca 1921 r. dla Urzędów Celnych w sprawie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 10—11 poz. 136 z r. 1921) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że firmy: 1) „A. Holzer" dom bankowy w Krakowie, 2) „A. Pawlikowski i Spółka" dom bankowy zjednoczonych bankowców w Warszawie i 3) „H. Ryper" Spółka Komandytowa w Krakowie posiadają prawa banku dewizowego w myśl art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 18 poz. 104 z r. 1921).

Warszawa, dnia 6 lipca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski*

Dyrektor Departamentu Ceł.

279.

OKÓLNIK L. DC/3441/II/22.

Do Izb Skarbowych we Lwowie i Krakowie, Dyrekcji Ceł w Poznaniu i Mysłowicach oraz wszystkich urzędów celnych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niejednokrotnie zdarzały się wypadki przywozu z zagranicy zwłok ludzkich bez odpowiedniego zezwolenia.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu przypomina, że na zasadzie art. 7 rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok (Dz. Ust. z r. 1920 Nr. 42, poz. 257) pozwoleń na przewiezienie zwłok z obcych państw do Polski udzielają odnośne polskie konsulaty, a w braku ich— polskie legacje.

Warszawa, dnia 30 czerwca 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu.

280.

OKÓLNIK L. 1321/DC/IV/22.

W sprawie przedkładania wykazów miesięcznych o wpływach celnych.

Do Wszystkich Urzędów Celnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Wskutek wejścia w życie umowy polsko-gdańskiej, która przewiduje podział wpływów celnych pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem, Ministerstwo Skarbu, Departament Ceł, poleca urzędom celnym nadsyłać miesięczne wykazy wpływów i zwrotów celnych na blankietach, sporządzanych według załączonego wzoru, niezależnie od tego, czy wpływy, względnie zwroty, miały miejsce w miesiącu sprawozdawczym, czy też nie.

Wykazy powinny być sporządzane w ostatnim dniu każdego miesiąca sprawozdawczego na podstawie ksiąg przychodowo-rozchodowych.

Wykazy po stwierdzeniu ich podpisami kierownika urzędu (i rachmistrza) powinny być wysyłane bezwzględnie pierwszego dnia następnego miesiąca po sprawozdawczym, bezpośrednio do Wydziału IV Departamentu Ceł.

Wykazy powinny być sporządzane od 1 stycznia 1922 roku.

Za styczeń r. b. ze względu na wejście w życie umowy polsko-gdańskiej w dniu 11 tego miesiąca, należy sporządzić dwa wykazy: 1) od 1 do 10 stycznia włącznie i 2) od 11 stycznia do konca miesiąca.

Wykazy styczniowe i za luty powinny być wysłane niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego zarządzenia.

Przy sporządzaniu wykazów należy stosować się do następujących wskazówek:

W rubryce „przychód" należy wykazywać wszystkie sumy wpłacone do kasy urzędu celnego lub innych kas na rachunek tegoż urzędu, z wyjątkiem sum odpisywanych z zaliczeń (obrót żyrowy), oraz wpłat dokonywanych przez ajencje celne i urzędy pocztowe z tytułu odroczonych należności celnych.

Należności odroczone ajencjom celnym i urzędom pocztowym powinny być wykazywane w rubryce „przychód" w tym miesiącu, w którym odprawa towarów została dokonana.

Należności celne pokredytowane Władzom i Instytucjom Państwowym w myśl § 34 Rozp. Min. Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 11 z 1920 r. poz. 64), o których Urzędy powinny sprawozdawać osobno (rozp. 22/II 1921 r. Nr. 2800/DC/IV i 13/V 1921 r. Nr. 7339/DC/IV/21) nie włączają się do tych wykazów zupełnie.

Sumy, wpłacone tytułem zaliczeń na pokrycie opłat celnych (obrót żyrowy), należy wykazywać tylko jako depozyty w odnośnej rubryce.

W rubryce „zwroty" należy wykazywać przy odpowiednich pozycjach przychodowych, oddzielnie dla każdego rodzaju, zwroty niesłusznie lub nadmiernie pobranych opłat celnych, zwroty podatków wewnętrznych, zwroty depozytów, jako to: zwroty kaucji, zwroty pozostałości zaliczeń i t. p.

W wykazach powinny być podane tylko zwroty tych sum, które zostały pobrane od 11 stycznia 1922 r.

Urzędy, posiadające ekspozytury, powinny sporządzać wykazy w sumach ogólnych, łącznie za urząd i wszystkie swoje ekspozytury.

Zwraca się przytem uwagę urzędów, że wykazy te mają służyć jako materjał podstawowy do rozrachunków z Wolnem Miastem Gdańskiem i że ścisłe sporządzanie ich i terminowe nadsyłanie jest rzeczą pierwszorzędnej wagi.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu Departament Ceł poleca Kierownikom Urzędów pod ich osobistą odpowiedzialnością dokładne sporządzanie i terminowe nadsyłanie omawianych wykazów.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 3-go stycznia 1920 r. Nr. 1176 i okólnik z dnia 8 lipca 1920 r. Nr. 8289/DC/IV/20 w sprawie przedkładania miesięcznych sprawozdań statystycznych o wpływach celnych niniejszym uchyla się.

Warszawa, dnia 10 marca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski*

Dyrektor Departamentu Ceł.

(Do zaklejenia).

Do okólnika Nr. DC (1321) IV/22.

Wykaz wpływów i zwrotów za miesiąc .... 1922 r.

			Przychód	Zwrot
1	Wpływy celne	Cło z przywozu		
2		Cło z wywozu		
3		Zabezpieczenie cła przy odprawach warunkowych		
4		Agio		
5		Manipulacyjne		
6		Akcydencja		
7		Kary za nieprawidłowe deklarowanie		
8		Składowe		
9				
10				
11				
12	Podatki wewnętrzne	Od alkoholu		
13		„ tytuniu		
14		„ zapalek i zapalniczek		
15		„ drożdży		
16		„ cukru		
17		„ soli		
18		„ sacharyny		
19		„ nafty i oleju skalnego		
20				
21				
22				
23	Depozyty	Kaucje		
24		Zailczenia (obrót żyrowy)		
25		Wpływy ze sprzedaży skonfiskowanych towarów		
26				
27				
28	Różne	Druki (celne) płatne		
29		Druki i znaczki statystyczne		
30				
31				

.... dnia 192..... r.

Rachmistrz Kierownik

M. P.

Do

MINISTERSTWA SKARBU
DEPARTAMENT CEŁ
Wydział IV.

w Warszawie.

Od Urzędu Celnego w ....

Nr. ....

UWAGA: załamać jak wskazano ------------- zakleić i bez koperty i osobnego sprawozdania wysłać.

281.

OKÓLNIK L. DC/2906/I/22.

Do Izb Skarbowych w Krakowie i Lwowie, Dyrekcji Ceł w Poznaniu i Mysłowicach, Inspektoratu Celnego w Gdańsku i wszystkich kolejowych urzędów celnych.

Wobec zwracania się kolejowych urzędów celnych do Wydziału Druków Ministerstwa Skarbu z zapotrzebowaniami na listy przekazowe wzoru Nr. 270 i 270-a nakładu 1920 r., Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w myśl tymczasowych przepisów o ajencjach celnych (Dz. Ust. Nr. 12 z 1920 r., poz. 67) dostarczać i sporządzać takowe winny władze kolejowe (Ajencje Celne).

Warszawa, dnia 14 lipca 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł.

282.

OKÓLNIK L. DC./5106/II/22.

Do Dyrekcji Ceł w Poznaniu, Dyrekcji Ceł w Mysłowicach, Izby Skarbowej w Krakowie, Izby Skarbowej we Lwowie i wszystkich urzędów celnych.

Ostatnie zdanie rozporządzenia z dnia 31 maja 1921 roku L. 14358/DC./II/20, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 21, poz. 244 z 1921 roku skreśla się i zastępuje następującem postanowieniem:

„Księga zatrzymanych towarów ma być prowadzona rocznie i przedkładana wraz z załącznikami do cenzury z końcem ćwierćrocza następnego roku".

Warszawa, dnia 15 lipca 1922 roku.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł.

283.

OKÓLNIK Nr. DC/3651/II 22 r.

Do Urzędów Celnych w sprawie zaświadczeń Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na wywóz walut.

Na zasadzie art. 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 31/XII—20 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. Ust. z r. 1921 Nr. 18, poz. 104) Ministerstwo Skarbu upoważniło Polską Krajową Kasę Pożyczkową do wydawania prywatnym osobom oraz przedstawicielom władz, urzędów i instytucji państwowych, którym sprzedała sumy w walutach zagranicznych *zaświadczenia* na prawo wywozu ich zagranicę do nieograniczonej wysokości, podobnie jak to czynią banki dewizowe.

Ze względu na to, że zaświadczenia takie noszą już podpis Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, nie jest oczywiście wymagane wizowanie ich przez tę instytucję (art. 9 powołanego rozporządzenia).

Pozwoleń na wywóz walut za granicę, w przeciwieństwie do wyżej wspomnianych zaświadczeń, P. K. K. P. może udzielać, w myśl art. 10 i 11 rozporządzenia z dn. 31/XII 20, tylko do wysokości 1.000 fr. szwajc. lub równowartości w innych zagranicznych walutach, oraz do 50.000 mk. polskich.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł.

284.

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU.

1.

Z powodu zniesienia polsko-gdańskiej granicy celnej został zwinięty urząd celny w Gdyni.

Warszawa, dnia 5 lipca 1922 roku.

2.

Na obszarze administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu został zwinięty z końcem czerwca urząd celny w Muchocinku w powiecie międzychodzkim.

Warszawa, dnia 10 lipca 1922 roku.

3.

Urząd Celny w Kokoszkach, powiat Wejherowo — Pomorze został zwinięty z powodu zniesienia granicy celnej pomiędzy Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem.

Warszawa, dnia 13 lipca 1922 roku.

4.

W Dębowcu (Województwo Poznańskie, pow. Czarnkowski) z końcem maja r. b. zwinięty został drogowy Urząd Celny.

Warszawa, dnia 13 lipca 1922 roku.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) Dzierzgowski.

285.

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU.

1.

W Rubieżewiczach uruchomiona została z dniem 18 czerwca b. r. ekspozytura urzędu celnego w Stołpcach.

Warszawa, dnia 6 lipca 1922 roku.

2.

Wobec zwinięcia z dniem 10 lipca 1922 roku Dyrekcji Skarbu Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie agendy tejże Dyrekcji dotyczące spraw celnych przeszły na Dyrekcję Ceł w Mysłowicach, która zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 roku (Dz. Ust Nr. 46, poz. 388) utworzona została, jako władza celna II-ej instancji na obszar Województwa Śląskiego.

3.

W Kozaczówce (Województwo Tarnopolskie) uruchomiony został urząd celny II klasy.

Warszawa, dnia 6 lipca 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) Dzierzgowski.

286.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

Urzędy Celne, położone na dawnej śląskiej granicy celnej, która została zniesioną z dniem 19 czerwca 1922 roku z powodu objęcia przez władze polskie administracji na obszarze części Górnego Śląska, przyznanej Polsce, podlegają zwinięciu i znajdują się w stadjum likwidacji. Są to urzędy celne: w Szczakowej, Chełmku, Jaworznie, Zabrzegu, Strumieniu i Herbach oraz ekspozytury urzędu celnego w Sosnowcu: Gniazdów, Niezdara, Czeladź, Bobrowniki, Milowice, Most Szopienicki i Modrzejów.

Urzędy Celne w Sosnowcu i Oświęcimiu pozostają nadal, jako urzędy celne wewnętrzne.

Dyrektor Departamentu Ceł:
(—) *Dzierzgowski.*

287.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Na obszarze administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach utworzone zostały następujące urzędy celne:

L. p.	Nazwa Urzędu		Urząd pocztowy	Stacja kolejowa
1	Urząd Celny kolejowy	Sosnitza	Sosnitza pow. Hindenburg	Sosnitza G. Sl.
2	„	Beuthen Hptbh.	Beuthen	Beuthen
3	„	Katowice	Katowice	Katowice
4	„	Lubliniec	Lubliniec	Lubliniec
5	„	Sumina (Summin)	Lyski pow. Rybnik	Summin
6	„	Hindenburg	Hindenburg	Hindenburg
7	„	Bobrek	Bobrek	Bobrek
8	„	Chorzów	Chorzów	Chorzów
9	„	Karf	Karf pow. Beuthen O/S	Karf
10	„	Brynnek	Wielki Tworóg pow. Gliwice	Wielki Tworóg
11	„	Rossberg	Beuthen	Rossberg pow. Bytom
12	„	Rybnik	Rybnik	Rybnik
13	„	Annaberg	Annaberg pow. Racibor	Annaberg
14	„	Wolfgangsweiche	Ruda pow. Zabrze	Ruda
15	„	Chebzie (Morgenroth)	Chebzie pow. Bytom	Chebzie
16	„	Redenblickschacht (Florentinegrube)	Schomberg	Beuthen
17	„	Pawonków	Pawonków pow. Lubliniec	Pawonków
18	„	Radzionkaugrube	Radzionków pow. Tarn. Góry	Radzionków
19	drogowy	Stare Góreczko	Kolonja Szarlej pow. Bytom	Szarlej
20	„	Łagiewniki (Hohenlinde)	Łagiewniki pow. Bytom	Beuthen
21	„	Młyn Szombierski (Schombergmühle)	Szombierski pow. Bytom	Beuthen
22	„	Rudzka Kuźnica wsch. (Rudahammer)	Rudzka Kuźnica pow. Zabrze	Ruda
23	„	Szyb Karol Emanuel	Chebzie pow. Bytom	Chebzie
24	„	Buków	Krzyżanowice pow. Racibórz	Krzyżanowice
25	kolejowo-drogowy	Dębicz	Brzezie pow. Racibórz	Dębicz (kolejka)
26	drogowy	Raszczyce	Markowice pow. Racibórz	Markowice
27	„	Bogunice	Lyski pow. Racibórz	Summin
28	„	Chwaleczyce	Rybnik	Rybnik
29	kolejowo-drogowy	Wilcza Dolna	Pilchowice pow. Rybnik	Pilchowice (kolejka)
30	drogowy	Krywałd	Szczygłowice pow. Rybnik	Szczygłowice
31	„	Knurów	Knurów pow. Rybnik	Knurów
32	„	Gierałtowice	Przyszowice pow. Gliwice	Przyszowice
33	„	Przyszowice	„ „ „	„
34	„	Kolonja Lisowska		
35	„	Pawłowice Górne	Gorzów pow. Olesno	Bąków
36	„	Orzegów	Orzegów pow. Bytom	Orzegów
37	„	Ruda Glückauf	Ruda	Ruda
38	„	Carnalsfreudegrube	Łagiewniki pow. Bytom	Bytom
39	„	Samuelsglück	Birkenhain pow. Bytom	Szarlej
40	„	Brzeziny	Brzeziny pow. Bytom	Beuthen
41	„	Wiktor	Neu Radzionkau pow. Tarn. Góry	Neuradzionka
42	„	Blachówka	Rudne Piekary pow. Tarn. Góry	Tarn. Góry
43	„	Repty Nowe	Stare Repty pow. Tarn. Góry	„ „
44	„	Stare Tarnowskie Góry	Tarnowskie Góry	Tarn. Góry
45	„	Rybna	Strzybnica pow. Tarn. Góry	Strzybnica
46	„	Strzybnica	„ „ „ „	„
47	„	Boruszowice	„ „ „ „	„
48	„	Brusiek	Kosięcin pow. Lubliniec	Kalety
49	„	Pusta Kuźnica	Wielki Tworóg pow. Lubliniec	Wielki Tworóg
50	„	Gaborowice	Gaborowice pow. Lubliniec	Pawonków
51	„	Glinice	Lubecko pow. Lubliniec	Lubliniec
52	„	Gołkowice	Godowa pow. Rybnik	Wodzisław
53	kolejowy	Beuthen Hptbh. Eksp. West.	Beuthen	Beuthen
54	„	Beuthen Stadtwald	„	„
55	eksp.-drog.	Redenblickschacht	Łagiewniki pow. Bytom	Beuthen
56	„ „	Pawonków	Pawonków pow. Lubliniec	Pawonków
57	kolejowo-drogowy	Radzinkaugrube	Radzionków pow. Tarn. Góry	Radzionków
58	drogowy	Rudzka Kuźnica wsch. (Rudahammer)	Rudzka Kuźnica	Ruda
59	„	Makoszowy	Makoszowy pow. Zabrze	Makoszowy

Warszawa, dnia 10 lipca 1922 r.

Dyrektor Departamentu Ceł: (—) *Dzierzgowski.*

Przepisy rachunkowe i kasowe.

288.

PRZEPISY,

normujące stosunek Kas Skarbowych do Kas kolejowych, wydane w porozumieniu z Ministerstwem Kolei Żelaznych i Najwyższą Izbą Kontroli.

§ 1.

Kasy Główne Dyrekcji Kolejowych działają jako specjalne kasy państwowe na zasadzie § 116 przepisów rachunkowo - kasowych, ogłoszonych w Nr. 45 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z dn. 10 grudnia 1921 r. i znajdują się w bezpośrednim stosunku z Centralną Kasą Państwową, na której rachunek przelewają nadmiary kasowe lub czerpią zasiłki.

Uwaga: Kasy stacyjne, będące organami wykonawczemi Kasy Dyrekcyjnej, przelewają swoje nadmiary kasowe:

a) albo do Kasy Dyrekcyjnej,

b) albo do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub Pocztowej Kasy Oszczędności,

w tych dwu jednak wypadkach na rachunek Centralnej Kasy Państwowej. O każdym takim przelewie (do P. K. K. P. lub P. K. O.) otrzymują Kasy Dyrekcyjne zawiadomienia nie tylko z kasy stacyjnej, lecz także z odnośnych Oddziałów P. K. K. P., tudzież Dyrekcji P. K. O.

§ 2.

Kasy Główne Dyrekcji Kolejowych i Kasy stacyjne, działające na ich rachunek, uskuteczniają wydatki z bieżących wpływów.

§ 3.

Dla dokonywania wypłat, o których mowa w § 2, przysługuje kasom Dyrekcyjnym prawo przechowywania maksymalnego zapasu pieniężnego, którego wysokość określi Ministerstwo Kolei Żelaznych, po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli Państwowej. Wysokość tego zapasu jest różna dla różnych dyrekcyj i zależy od ich obrotów kasowych. Zapasy te są nieprzekraczalne, jednakże kasy mają obowiązek nieprzetrzymywania gotówki nawet poniżej maksymalnego zapasu, jeśli jej nie potrzebują na wypłaty w ciągu najbliższych 5 dni.

§ 4.

Przewyżki gotowizny ponad normę, określoną w § 3, zaś walutę zagraniczną in natura w całości obowiązane są kasy dyrekcyjne przelewać bezzwłocznie do miejscowego Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, na rachunek Centralnej Kasy Państwowej. Po dziennem zamknięciu rachunków obowiązana jest kasa dyrekcyjna ustalić pozostałość kasową w Skarbcu i o ile suma jej przewyższa normę, określoną w § 3, przelać nadwyżkę nazajutrz na rachunek Centralnej Kasy Państwowej.

§ 5.

Na zasadzie § 120 przepisów rachunkowo-kasowych, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 45 z dn. 10 grudnia 1921 r. Kasy Główne Dyrekcyj mogą otrzymywać z rachunku Centralnej Kasy Państwowej zasiłki pieniężne, skoro ich zapas gotowizny nie wystarcza na pokrycie bieżących wypłat.

§ 6.

W tym celu, Ministerstwo Skarbu, na wniosek Ministerstwa Kolei Żelaznych wyznacza wysokość dotacji w Oddziałach P. K. K. P. dla poszczególnych dyrekcyj kolejowych na przeciąg 3 miesięcy i o tem zawiadamia Najwyższą Izbę Kontroli. Za podstawę obliczenia tych dotacyj należy przyjąć przypuszczalną przewyżkę wydatków kasowych nad wpływami w ciągu tego okresu, opartą na wynikach obrotów kasowych z ubiegłych 3-ch miesięcy, po uwzględnieniu przelewów do Centralnej Kasy Państwowej.

§ 7.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Skarbu, każda Dyrekcja Kolejowa będzie mogła zasilać konto swojej Kasy Głównej w Oddziale P. K. K. P., w granicach, przyznanej przez to Ministerstwo dotacji w ten sposób, że w miarę rzeczywistej potrzeby wystawiać będzie równocześnie dwa czeki na tę samą sumę, a mianowicie (dotacyjny) niebieski, na którego podstawie P. K. K. P. obciąży rachunek Centralnej Kasy Państwowej i uzna rachunek kasy dyrekcji kolejowej, oraz biały czek (dyspozycyjny) wzgl. czerwony (przelewowy) celem podjęcia lub przelewu tej samej kwoty. Kwota niewyczerpana w ciągu tego okresu nie przechodzi, jako pozostałość na okres następny.

§ 8.

Władzom Skarbowym przysługuje prawo wglądu do ksiąg kas dyrekcyj kolejowych, w celach informacyjnych, co do wysokości przechowywanych zapasów kasowych.

§ 9.

Jeżeli wyznaczona w § 6 dotacja nie wystarczy na zaspokojenie potrzeb dyrekcji w okresie, na który została udzielona, wówczas dyrekcja zwraca się do Ministerstwa Kolei Żelaznych o udzielenie dodatkowej dotacji na tenże okres. Wniosek dyrekcji winien być należycie umotywowany. Dodatkową dotację udzieli Ministerstwo Skarbu w powyższy sposób, na wniosek Ministerstwa Kolei Żelaznych i zawiadomi o tem Najwyższą Izbę Kontroli Państwowej.

§ 10.

Kasy Główne Dyrekcji Kolejowych sporządzają dekadami, według załączonego wzoru Nr. 1, wykazy sum podniesionych za czekami z rachunku Centralnej Kasy Państwowej i przelanych na rachunek tejże kasy. Wykazy, o których mowa, sporządza się w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden odsyła się do Ministerstwa Kolei

Żelaznych, drugi do Ministerstwa Skarbu, a trzeci do Najwyższej Izby Kontroli Państwowej, nazajutrz po skończeniu dekady, t. j. za 1-szą dekadę dnia 11-go, za 2-gą — 21-go danego miesiąca, a za ostatnią 1-go następnego miesiąca.

§ 11.

Niezależnie od wykazów, o których mowa w § 10, sporządzają Dyrekcje w 3-ch jednobrzmiących egzemplarzach i wysyłają do Władz wskazanych w § 10:

1) miesięczne zestawienie obrotów kasowych, według wzoru Nr. 25, znajdującego się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 46 z dnia 20 grudnia 1921 r. Zestawienie to obejmuje obroty Kasy Gł. Dyrekcyjnej i Kas stacyjnych (tych ostatnich w jednej ogólnej sumie, bez wyliczenia poszczególnych stacji).

2) miesięczne sprawozdania z obrotu, według załączonego wzoru Nr. 2, z dołączeniem do nich wykazów dochodów i wydatków eksploatacyjnych i nadzwyczajnych rozbitych na poszczególne rozdziały §§ i pozycje budżetu, według szematu zarachowania dochodów i wydatków Polskich Kolei Państwowych.

Zestawienia, o których mowa w punkcie 1-ym, wysyła się dnia 25-go następnego miesiąca po sprawozdawczym, zaś sprawozdania, o których mowa w punkcie 2-im, 5 dnia 4 miesiąca po sprawozdawczym.

Za Ministra Skarbu:

(—) *B. Markowski.*

Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski Nr. 154 z 1922 r.).

Wzór Nr. 1.

Dyrekcja Kolei Państwowych w ....

dn. .... 192..... r.

Do*) Ministerstwa Kolei Żelaznych
Ministerstwa Skarbu
Najwyższej Izby Kontroli Państwa

№....................

W Y K A Z

sum, przelanych do Centralnej Kasy Państwowej i otrzymanych z miejscowego Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z rach. Centralnej Kasy Państwowej

w .... miesiąca .... 192.......... r.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Data	Nr. pokwitowania lub czeku	Waluta polska	Waluta zagraniczna					Kurs przerachowawczy	Ogółem w walucie polskiej
			Marki niem.	Fr. franc.					
A. Sumy przelane do Centralnej Kasy Państwowej.									
Ogółem . .									
B. Sumy podniesione z rachunku dotacyjnego P. K. K. P. w									
Ogółem . .									

*) Zbyteczne wykreślić.

Wzór Nr. 2.

Dyrekcja Kolei Państwowych w ....

Do*) Ministerstwa Kolei Żelaznych

dn. .... 192..... r. Ministerstwa Skarbu

Nr. .... Najwyższej Izby Kontroli Państwowej

SPRAWOZDANIE

z obrotów za miesiąc .... 192........ r.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
		Przychód			Rozchód		
№ bież.	Wyszczególnienie grup rachunkowych	Od pocz. okr. budż. do miesiąca sprawozd.	Za miesiąc sprawozdawczy	Od pocz. okr. budż. do końca m. sprawozd.	Od pocz. okr. budż. do dnia sprawozd.	Za miesiąc sprawozdawczy	Od pocz. okr. budż. do k. sprawozd.
1	Dochody eksploat.						
2	Wydatki eksploat.						
3	Dochody nadzwycz.						
4	Wydatki nadzwycz.						
5	Konta obrachunkow . .						
6	Kaucje						
7	Depozyty						
8	Rachunki bieżące						
9	Kapitał zasob. materjał . . .						
10	Dochody brutto						
11							
12							
	Ogółem:						
	Pozostałości kasowe w dn. 1 miesiąca sprawozdawczego . .						
	w Kasie Głównej						
	w Kasach Stacyjnych						
	Pozostałość kasowa w dn. zam. sprawozd. w Kasie Głównej						
	w Kasie Stacyjnej						

*) Zbyteczne wykreślić.

289.

ROZPORZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

w przedmiocie zmiany p. a) w par. 17 Instrukcji dla Centralnej Kasy Państwowej.

W porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

W par. 17 Instrukcji dla Centralnej Kasy Państwowej (Dz. Urz. Ministerstwa Skarbu Nr. 45 z 1921 r. poz. 566), punkt a) otrzymuje brzmienie następujące: „Centralna Kasa Państwowa wykonuje w szczególności: a) pobór wszelkich przychodów państwowych na rachunek władz centralnych; w razie wątpliwości co do celu względnie tytułu otrzymanych pieniędzy lub innych przedmiotów wartościowych. należy pobrać je i zarachować narazie jako depozyt Centralnej Kasy Państwowej i postąpić w myśl par. 110 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 r., poz. 565), z tą zmianą, że po 30 dniach należy przenieść odnośne kwoty do depozytu Ministerstwa Skarbu, któremu równocześnie należy donieść o tem, dołączając korespondencję".

Dalsze ustępy w par. 17 pozostają niezmienione.

Warszawa, dnia 14 lipca 1922 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Czauderna.*
Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego.

Prawo ubezpieczeniowe.

290.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie składania kaucji przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń, działające na obszarach b. Monarchji Austro-Węgierskiej wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 28 patentu ces. z dnia 26 listopada 1852 roku (austr. Dz. U P. Nr. 253) i art. 25

dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. K. P. Nr. 1, poz. 1), oraz w myśl § 17 rozp. austr. Ministrów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Handlu i Skarbu z dnia 5 marca 1896 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 31) zarządza się co następuje:

§ 1. Zagraniczne zakłady ubezpieczeń, działające na obszarach b. Monarchji Austrjacko-Węgierskiej, wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej, na zabezpieczenie umów, zawartych na tych obszarach mają składać kaucję w myśl niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Kaucja obejmuje:

I. W dziale ubezpieczeń życiowych:

a) rezerwę składek wraz z przeniesieniem składek, przypadającą na portfel polski (§ 1), obliczoną na koniec ostatniego roku sprawozdawczego, oraz

b) kwotę, którą każdorazowo dla poszczególnego zakładu ubezpieczeń oznaczy urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

II. W działach ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności prawnej:

a) conajmniej połowę składek zebranych w ostatnim roku sprawozdawczym na obszarach wymienionych w § 1, oraz

b) kwotę, którą każdorazowo oznaczy urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

III. W dziale ubezpieczeń przewozowych:

conajmniej jedną czwartą część składek, zebranych w ostatnim roku sprawozdawczym na obszarach wymienionych w § 1.

IV. W innych działach ubezpieczeń:

conajmniej połowę składek zebranych w ostatnim roku sprawozdawczym na obszarach wymienionych w § 1.

Przy ustalaniu wysokości kaucji nie potrąca się udziału reasekuratorów.

Kaucja dla każdego poszczególnego działu ubezpieczeń nie może wynosić mniej, niż 400,000 mk.

Zastrzega się wyznaczenie w poszczególnych wypadkach kaucji, przekraczającej normy zawarte w niniejszym artykule.

§ 3. Wysokość kaucji ustala corocznie urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń na podstawie danych z końca ubiegłego roku sprawozdawczego, przyczem oszacowuje na nowo walory złożone tytułem kaucji wedle kursu giełdowego, przy końcu ubiegłego roku.

Dane potrzebne do ustalania kaucji oraz plan pokrycia kaucji winny być dostarczane urzędowi nadzoru nad zakładami ubezpieczeń wraz ze zwyczajnem sprawozdaniem za ubiegły rok, w każdym razie nie później niż 30 kwietnia. W ubezpieczeniach życiowych winien odnośny rzeczoznawca (aktuarjusz) stwierdzić prawdziwość obliczenia rezerwy składek i przeniesienia składek.

W raze nieprzedłożenia w terminie danych potrzebnych do ustalenia wysokości kaucji urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń oznaczy wysokość kaucji według swego uznania. W tym wypadku kaucja musi być złożona w gotówce.

§ 4. Pokrycie kaucji (§ 3 ust. 1) winno nastąpić w ciągu dwóch miesięcy po zakomunikowaniu zakładowi ubezpieczeń jej wysokości.

Kaucja może być złożona w gotówce, w walorach, mających pupilarne bezpieczeństwo na obszarach wymienionych w § 1 lub w wierzytelnościach zabezpieczonych hipotekami, posiadającemi bezpieczeństwo pupilarne.

Pożyczki i zaliczki polisowe zalicza się na poczet kaucji.

§ 5. Urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń rozstrzyga czy zaofiarowane pokrycie jest odpowiednie i w jakiej wartości należy je przyjąć.

Przy wierzytelnościach zabezpieczonych hipotecznie zakład ubezpieczeń jest obowiązany wykazać przy pomocy urzędowych dokumentów i opinji rzeczoznawców, że wierzytelność taka ma pupilarne bezpieczeństwo.

§ 6. Depozyty gotówkowe i papiery pupilarne mają być złożone w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej z oznaczeniem ich przeznaczenia.

Wymiana lub zwrot tych depozytów wymaga zezwolenia urzędu nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

Przy pokrywaniu kaucji wierzytelnościami hipotecznie zabezpieczonemi należy w księdze hipotecznej zastrzedz, że odnośna wierzytelność nie może uledz żadnej zmianie, bez zezwolenia urzędu nadzoru nad zakładami ubzpieczeń.

Urzędowy odpis takiego zastrzeżenia należy przedłożyć urzędowi nadzoru nad zakładami ubezpieczeń.

Koszta zdeponowania kaucji i administrowania nią ponosi zakład ubezpieczeń.

Urząd nadzoru nad zakładami ubezpieczeń może zażądać zastąpienia przyjętego pokrycia kaucji innem, jeżeli pewność pokrycia stanie się wątpliwą.

§ 7. W razie niepokrycia kaucji w ciągu dwóch miesięcy po zakomunikowaniu zakładowi ubezpieczeń jej wysokości nastąpi zakaz działalności akwizycyjnej zakładu na obszarach oznaczonych w § 1.

§ 8. Kaucję w myśl niniejszego rozporządzenia ma się złożyć po raz pierwszy za rok 1921. Dane potrzebne do ustalenia kaucji za r. 1921 wraz z planem pokrycia należy przedłożyć do 31 maja 1922 r. W razie niezastosowania się do niniejszego postanowienia wejdą w życie postanowienia § 3 ust. 3.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 9 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 145).

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz Ust. R. P. z dn. 26 maja 1922 r. Nr. 38, poz. 316).

Przepisy o służbie państwowej.

291.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 maja 1922 roku

w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach

z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 — 436) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 2 art. 1 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych oraz pracowników kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 74 i 88, poz. 507 i 577) otrzymuje następujące brzmienie:

„2) w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a) djety dzienne dla funkcjonarjusza (pracownika), jego żony i dzieci, o ile osoby te uwzględnia się po myśli art. 5 ustawy o uposażeniu przy wymiarze dodatku drożyźnianego;

b) zwrot kosztów podróży koleją, statkiem i podróży kołowej funkcjonarjusza (pracownika), jego żony i dzieci oraz jednego (jednej) sługi;

c) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego".

§ 2. Normalne djety dzienne określone w punkcie 1, 3 i 4 ustępu 1 art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507), w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 241), w ustępie 2 art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507) oraz w art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 577), ustala się, jak następuje:

1) dla urzędników:

I	stopnia służbowego	na	175	mk.
II	"	"	140	"
III	"	"	140	"
IV	"	"	125	"
V	"	"	125	"
VI	"	"	105	"
VII	"	"	90	"
VIII	"	"	70	"
IX	"	"	70	"
X	"	"	60	"
XI	"	"	60	"
XII	"	"	60	"

3) dla sędziów i prokuratorów:
a) pobierających uposażenie grupy I na 105 Mk.
b) pobierających uposażenie grupy II na 125 Mk.
c) pobierających uposażenie grupy III i IV na 140 Mk.

4) dla profesorów państwowych szkół akademickich (zwyczajnych i nadzwyczajnych) na 125 Mk.

Dla wyższych funkcjonarjuszów policji państwowej:

I	stopnia służbowego	na	125	Mk
II	"	"	125	"
III	"	"	125	"
IV	"	"	105	"
V	"	"	105	"
VI	"	"	90	"
VII	"	"	70	"
VIII	"	"	70	"

Aplikanci sądowi egzaminowani — zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują 90 Mk. inni aplikanci sądowi 70 Mk. dziennie.

Pracownicy kolejowi otrzymują:

w 1	stopniu płacy		125	Mk.
" 2	"	"	125	"
" 3	"	"	105	"
" 4	"	"	90	"
" 5	"	"	70	"
" 6	"	"	70	"
" 7	"	"	60	"
" 8	"	"	60	"
" 9	"	"	60	"
" 10	"	"	45	"
" 11	"	"	45	"
" 12	"	"	45	"
" 13	"	"	45	"
" 14	"	"	35	"
" 15	"	"	35	"

§ 3. Przedostatni ustęp art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507) uzupełnia się, jak następuje:

„Do tego okresu nie należy wliczać czasu zużytego na podróż do danej miejscowości, jak również czasu podróży powrotnej".

§ 4. Ustęp 2 § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 422) ulega następującej zmianie:

„Stopa jednak tego uzupełnienia nie może być niższą od każdoczesnego mnożnika ustalonego dla miejscowości zaliczonych do klasy III".

§ 5. § 3 wymienionego w § 4 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy podróżach służbowych do miast Warszawy i Łodzi, przyznawać się będzie nadto osobny dodatek. Wysokość tego dodatku pozostawać będzie do uzupełnienia djet normalnych obliczonego wedle zasad § 2-go niniejszego rozporządzenia w takim stosunku, w jakim pozostaje dodatek wyrównawczy dla miast Warszawy i Łodzi do dodatku drożyźnianego".

§ 6. Ustęp 2 a i b § 4 wspomnianego w § 4 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Według każdoczesnego mnożnika dla miejscowości zaliczonych do klasy III dodatku drożyźnianego".

§ 7. Ustęp 2 art. 4 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, i 88, poz. 507 i 577) otrzymuje następujące brzmienie:

„O ile odnośna czynność komisyjna łącznie z podróżą lub sama czynność komisyjna względnie sama podróż w dniu wyjazdu lub przyjazdu z komisji trwały conajmniej 6 godzin, należą się funkcjonarjuszowi djety za dzień wyjazdu względnie przyjazdu. Jeżeli przy podróżach służbowych trwających ponad 24 godzin, czynność komisyjna łącznie z podróżą trwała w dniu wyjazdu lub przyjazdu mniej niż 6 godzin, uważa się dzień wyjazdu i przyjazdu razem za jednostkę, o ile tylko cała czynność służbowa lub podróż w tych dniach trwała łącznie conajmniej 6 godzin.

Jeżeli urzędnik odbywa podróż służbową koleją lub przeważnie koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli natomiast funkcjonarjusz odbywa podróż innym środkiem komunikacyjnym np. końmi, samochodem i t. p. należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można analogicznie zastosować przepisu zawartego w poprzedniem zdaniu".

§ 8. Art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R.P. Nr. 74, poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

„Koszta podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, wydatki na dojazdy z dworca i na dworzec kolejowy, względnie z przystani i do przystani, zwrot kosztów przewozu bagażu podróżnego oraz wydatki na tragarzy.

Do przejazdu koleją w klasie I mają prawo:

a) urzędnicy państwowi zaliczeni od I do VI stopnia służbowego włącznie, w tej liczbie dyrektorzy i nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz seminarjów nauczycielskich i inspektorzy szkolni, o ile pobierają dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej według VI stopnia służbowego,

b) bez względu na stopień służbowy: sędziowie i prokuratorowie, profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni szkół akademickich, komendant główny, starsi inspektorzy i inspektorzy policji państwowej.

Do przejazdu koleją w klasie II mają prawo:

a) urzędnicy państwowi zaliczeni od VII do XII stopnia służbowego włącznie,

b) bez względu na stopień służbowy: aplikanci sądowi, dyrektorzy i nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych oraz seminarjów nauczycielskich, jak również inspektorzy szkolni oprócz wymienionych w ustępie poprzednim, pomocnicy naukowi w szkołach akademickich, kierownicy i nauczyciele szkół powszechnych oraz wyżsi funkcjonarjusze policji państwowej od podinspektorów począwszy.

Jeżeli na statku są tylko dwie klasy zwraca się urzędnikom od I do VII stopnia włącznie, ceny biletu I klasy.

O ile urzędnik korzystał ze zniżek przewidzianych w przepisach o przejazdach ulgowych pracowników państwowych kolejami żelaznemi („Monitor Polski" z dnia 13 lipca 1920 r. Nr. 147) należy mu się zwrot opłat zniżkowych.

Słudze urzędnika zwraca się zawsze cenę biletu III klasy.

Wydatki na dorożki z dworca i na dworzec, z przystani i na przystań zwraca się wedle obowiązującej taryfy wydanej przez właściwą władzę. Koszta dorożek w tych miejscowościach, w których taryfy dorożkarskie nie zostały ustanowione, udowadnia funkcjonarjusz państwowy przez przedstawienie odpowiednich zaświadczeń miejscowego starostwa względnie magistratu lub zarządu gminy na okoliczność, że poniesiony wydatek odpowiada miejscowym stosunkom.

Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych stosunków może odnośna władza centralna za zgodą Ministra Skarbu przyznać funkcjonarjuszom faktycznie poniesione i udowodnione koszta dorożek.

Koszta przewozu bagażu.

Zwrot istotnie poniesionych i wykazanych kosztów przewozu 80 kg. bagażu podróżnego należy się urzędnikowi, o ile czynność komisyjna łącznie z podróżą trwa dłużej, niż 6 dni.

Wyjątkowo można przyznać zwrot kosztów przewozu o wyższej niż 80 kg. wadze, jeżeli do wykonania czynności komisyjnych potrzebnem było zabranie większej ilości akt lub innych przedmiotów, koniecznych do przeprowadzenia czynności komisyjnych i o ile okoliczność tę stwierdzi władza zarządzająca komisją.

Wydatki na tragarzy.

Wydatki na tragarzy przy przejeździe i wyjeździe w jednej miejscowości zwraca się wedle obowiązującej taryfy, ale tylko wówczas, gdy funkcjonarjuszowi przysługuje prawo przewozu bagażu.

Postanowienia ogólne.

Urzędnik może zasadniczo używać tylko pociągów osobowych. Użycie pociągów pośpiesznych jest dozwolone, o ile przez to zaoszczędza sie djety, lub jeśli komisja jest nagła. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego ma potwierdzić na rachunku władza zarządzająca komisją lub przełożona władza służbowa.

Urzędnikom delegowanym w sprawach służbowych, którzy mają prawo przejazdu pierwszą klasą, może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym (sleeping) pod następującemi warunkami:

a) podróż koleją spowodowana podróżą służbową, nie może wynosić mniej, niż 8 godzin, zaś podróż sama musi się odbywać w godzinach wieczornych i nocnych;

b) władza zlecająca podróż służbową winna stwierdzić pisemnie potrzebę i zezwolenie na użycie miejsca w wagonie sypialnym;

c) zaliczenie kosztów na użycie miejsca w wagonach sypialnych w rachunku kosztów podróży, nastąpić może jedynie na podstawie dołączonego do tegoż rachunku oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca w wagonie sypialnym.

Przy podróży kołowej przyznaje się funkcjonarjuszowi koszta wedle taryfy obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszom państwowym, o ile zaś taryfy takie nie istnieją, zwraca się koszta w wysokości odpowiadającej miejscowym cenom, stwierdzonej zaświadczeniem miejscowego starostwa, względnie magistratu lub zarządu gminy.

W razie stwierdzonej niemożliwości dostarczenia podwód zwraca się koszta podróży w faktycznie wydanej kwocie, o ile ona odpowiada praktykowanym w danym miejscu cenom najmu i wysokość jej została należycie stwierdzoną.

Na czynności komisyjne w miejscowościach położonych w odległości bliżej niż 2 km. od siedziby urzędowej nie należą się żadne koszta podróży.

Przy komisjach miejscowych w miastach mających ponad 50.000 mieszkańców można użyć dorożki, o ile odległość punktu komisyjnego od urzędu, względnie mieszkanie wynosi więcej, jak 2 km.

Przy podróżach wspólnych zalicza należytość za dorożkę, tudzież podróż kołową zawsze urzędnik, posiadający uposażenie wyższego stopnia służbowego. Wyjątek stanowią tylko miasta mające ponad 50.000 mieszkańców, gdzie każdy urzędnik zalicza osobno należytość za przejazd do dworca kolejowego i z powrotem.

Przy komisjach, których czynność zasadza się na obchodzeniu parcel (np. przy szkodach elementarnych, przy szkodach z powodu ćwiczeń wojskowych, komisjach reambulacyjnych kolejowych, ko-

misjach wywłaszczeniowych i granicznych i t. p.) zalicza się za każdą godzinę stwierdzonego chodu 4 kilometry jazdy, które opłaca się według taryfy obowiązującej w danej miejscowości dla podwód dostarczonych w razie podróży służbowych funkcjonarjuszów państwowych. Postanowienie to nie ma zastosowania do wszystkich tych funkcjonarjuszów, u których obchodzenie parcel stanowi ich główną zasadniczą czynność służbową.

Emerytom w razie użycia ich do jakiej czynności komisyjnej lub służbowej należą się koszta podróży analogicznie do czynnych urzędników państwowych, djety zaś przyznaje się im według wysokości uposażenia pobieranego w chwili przejścia na emeryturę.

Pracownicy kontraktowi pobierają należytości za podróże służbowe według umowy z nimi zawartej stosownie do przyznanego im wynagrodzenia; należytości te jednak nie mogą przewyższać należytości, przyznanych funkcjonarjuszom państwowym".

§ 9. Postanowienia zawarte w art. 8 niniejszego rozporządzenia co do zwrotu wydatków na dorożki, na tragarzy i zwrot kosztów podróży kołowej stosują się analogicznie do art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 577).

§ 10. § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 422) otrzymuje następujące brzmienie:

„Określone w ustępie 2 art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507) koszta przeniesienia należą się funkcjonarjuszom państwowym przy przeniesieniach zarządzonych z urzędu lub w drodze konkursu.

Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie w drodze wyjątku kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji szefa właściwej władzy centralnej.

Zwrot faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urządzenia domowego nie może przewyższać u funkcjonarjuszów samotnych jednomiesięcznego uposażenia, dla utrzymujących do 4 członków rodziny dwumiesięcznego uposażenia, dla utrzymujących więcej niż 4 członków rodziny trzymiesięcznego uposażenia (płaca zasadnicza łącznie z wszystkiemi dodatkami z wyjątkiem nadzwyczajnych dodatków)".

§ 11. Ustęp pierwszy art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 577) otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownicy kolejowi przeniesieni z urzędu lub w drodze konkursu otrzymują zwrot faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urządzenia domowego.

Zwrot ten nie może przekraczać:"

§ 12. Zdanie 4 art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

„Prócz należytości za bilety jazdy przysługuje funkcjonarjuszowi przesiedlonemu prawo zarachowania wykazanych kosztów przewozu bagażu, a to dla samotnego 50 kg., dla żonatego 80 kg., a dla każdego z członków rodziny i sługi po 30 kg.".

§ 13. Postanowienia zawarte w art. 9 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 i 88, poz. 507 i 577) mają analogiczne zastosowanie do kosztów przeniesienia.

§ 14. Normalne djety dzienne określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 241) ustala się dla funkcjonarjuszów niższych od 1 do 4 stopnia płacy na 35 mk. dla funkcjonarjuszów niższych od 5 do 9 stopnia płacy tudzież dla pomocników kancelaryjnych w b. zaborze austrjackim na 45 Mk.; posterunkowym i starszym posterunkowym policji państwowej na 55 Mk., przodownikom i starszym przodownikom policji państwowej na 60 Mk.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Prezydent Ministrów:

(—) *Antoni Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) ***Michalski.***

(Dz. U. R. P. z dn. 8 czerwca 1922 r. Nr. 41, poz. 347).

STAN RACHUNKÓW BANKU DLA HANDLU I PRZEMYSŁU W WARSZAWIE

na 1 lutego 1922 roku.

Warszawa (Centrala wraz z Biurem Wymiany) Traugutta 8. Oddziały zagraniczne: Paryż (36, rue de Châteaudun), Antwerpja 13 rue Quellin (dom własny), Rotterdam (49, Coolsingel). Bruksela 30, Marché aux Poulets.

Warszawa—4 Oddziały Miejskie, Biała Podlaska, Białystok (dom własny), Brześć n/B. (dom własny), Drohobycz, Dubno, Grajewo, Garwolin, Grodno, Korzec, Kowel, Krzemieniec, Lwów, Łomża, Łuck, Łuków, Łuniniec, Międzyrzec, Mińsk Lit. (cz w Łomży), Pińsk (dom własny), Radzyń, Równe, Sarny, Siedlce, Sokołów, Stanisławów, Suwałki, Wilno, Włodzimierz Wołyński. Wołkowysk, Zdołbunów.

STAN CZYNNY.		Marki	fenigi
Gotowizna w kasie . . .	625955619.21		
Pozostałość w P. K. K. P. .	142591217.80	768.546 837	01
„ w Banque de France i innych bankach w Paryżu *)		49.007.225	—
Pieniądze zagraniczne		15.264 257	49
Przekazy i waluty zagraniczne . . .		29.441.472	92
Papiery publiczne własne		27.974.988	76
Papiery publiczne Kapit. zapas. . . .		22.711.812	50
Udziały Banku w przedsiębiorstwach . .		67.256.207	50
Weksle zdyskontowane		958.053.918	83
Rach. otwartego kredytu		404.586.707	86
Pożyczki terminowe		9.809.203	89
Korespondenci „Loro" . .	819704915.70		
„ „Nostro" .	305533293.67	1.185.238.209	37
Nieruchomości **)		17.421.008	29
Koszty handlowe		289.495.124	99
Inkaso weksli		496.718.774	28
Rach. Oddziałów w Centrali . . .		547.649.395	61
Różne rachunki		250.749.274	42
		5.139.924.418	82

STAN BIERNY.		Marki	fenigi
Kapitał zakładowy . . .	86400000.—		
„ zapasowy . . .	23326682.30		
Inne rezerwy	500000.—	110 226 682	30
Wkłady terminowe . .	351231416 18		
„ bezterminowe . .	1646806020.66	1.998.037.936	84
Redyskonto		2.477.388	10
Korespondenci „Loro" .	305072640 98		
„ „Nostro" .	351383500.18	656.456 141	16
Procenty i prowizje		336.080.753	54
Różni za inkaso		567.446.071	60
Kasa zapomogowa im. Dyr. St. Benzefa .		1.442.375	—
Rachunki Centrali w Oddziałach . . .		909.550.078	55
Różne rachunki		551.207.491	73
		5.139.924.418	82

*) Suma mk. 49,007,225.— stanowi równowartość Fr. 980,144 ct. 50 przyjętych do bilansu po mk. 50 za 1 franka fr.

**) Mk. 17,421,008,29 przedstawiają sumę bilansową własnych nieruchomości Banku: a) użytkowych, w których mieszczą się biura Oddziałów: w Grajewie, Łomży, Łukowie, Siedlcach, Stanisławowie; b) innych posesji: 1) w Warszawie: Nowy-Świat 8/10, Bracka 18, Leszno 38, place na Woli 491/492/493. 2) Nieruchomości w Łomży. 3) Place miejskie i tereny podmiejskie w Grajewie.

Bilans Banku Zjednoczonych Ziem Polskich na d. 30 listopada 1921 r.

STAN CZYNNY.		Marki i fenigi.
Gotowizna w kasie		188.164.851·35
Pozostałość w P. K. K. P.		237.733.422·34
Pozostałość w P. K. O.		16.056.981·48
Pieniądze zagraniczne		—
Papiery procentowe własne:		
a) papiery państwowe .	27.028.709·55	
b) papiery hipoteczne i komunalne . . .	842.997·10	
c) akcje	98.539.840·82	126.411.547·47
Weksle zdyskontowane . .		305.820.029·10
Rachunki otwartego kredytu:		
a) zabezpieczone papier. publiczn. . . .	272.522.663·02	
b) zabezpieczone weksl. .	416.856.565·77	
c) zabezpieczone innemi wartościami . . .	99.614.960.—	788.994.188·79
Pożyczki terminowe:		
a) zabezpieczone papier. publiczn. . . .	559.956·71	
b) zabezpieczone innemi wartościami . . .	—	559.956·71
Rachunki korespondentów (Loro): . .		85 259.496·43
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		66.490.579·80
Nieruchomości		20.894.528·22
Ruchomości		6.979.894·60
Koszty handlowe		38.909.394·22
Inkaso weksli		48.222.249·95
Rachunki z oddziałami		85.516.332·65
Różne rachunki		138.149.615·81
		2.204.163.068·92

STAN BIERNY.		Marki i fenigi.
Kapitał zakładowy		160.000.000·—
Kapitał zapasowy ustawowy		5.823.890·08
Kapitał zasobowy specjalny		277.872·59
Fundusz stypendjalny		300.000·—
Wkłady:		
a) terminowe . .	152 831.870·95	
b) rachunki czekowe .	1.249.284 082·38	1.402.115.953·33
Redyskonto weksli		30.273.863·95
Rachunki korespondentów (Loro): .		155.853.903·67
Rachunki nasze u korespondentów (Nostro):		78.991.128·19
Procenty i prowizje		119.584.813·21
Różni za inkaso		48.223.945·41
Rachunki z oddziałami		88.771.236·78
Różne rachunki		113.946.461·71
		2.204.163.068·92

Stan Rachunków brutto Banku Wschodniego w Warszawie w dniu 31 grudnia 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotówka w kasie	Mk. 25,910,253.22	Kapitał zakładowy	Mk. 36,000,000.—
Pozostałość w P. K. K. P.	„ 61,142,283.68	Kapitał zapasowy ustawowy	„ 6,798,296.10
Pozostałość w P. K. O.	„ 1,084,237.69	Inne rezerwy	„ 6,040,658.—
Pieniądze zagraniczne	„ 7,859,751.25	Wkłady	„ 248,117,682.27
Przekazy i weksle zagraniczne	„ 520,000.—	Redyskonto weksli	„ 22,325,000.—
Papiery procentowe własne	„ 15,600,710.—	Korespondenci (Loro): krajowi	„ 23,093,647.19
Weksle zdyskontowane	„ 46,279,080.—	„ „ zagraniczni	„ 5,678,887.—
Rachunki otwartego kredytu	„ 201,366,909.48	Korespondenci (Nostro): krajowi	„ 29,496,031.26
Pożyczki terminowe	„ 1,942,359.70	„ „ zagraniczni	„ 6,334,641.43
Korespondenci (Loro): krajowi	„ 11,999,341.90	Procenty i prowizje	„ 119,238,980.96
„ „ zagraniczni	„ 3,007,519.55	Różni za inkaso	„ 40,272,295.80
Korespondenci (Nostro): krajowi	„ 14,308,590.03	Rachunki z oddziałami	„ 21,720,979.23
„ „ zagraniczni	„ 30,796,762.66	Różne rachunki	„ 57,962,041.56
Nieruchomości	„ 1,619,300.—		
Koszty handlowe	„ 83,754,903.40		
Inkaso weksli	„ 36,362,830.80		
Rachunki z Oddziałami	„ 17,210,424.17		
Różne rachunki	„ 62,313,883.27		
	Mk. 623,079,140.80		Mk. 623,079,140.80

Zarząd Stowarzyszenia „OSZCZĘDNOŚĆ" w Radoszycach

1919 rok.

Rachunek strat i zysków za okres sprawozdawczy.

Koszty handlowe	Kor. 13792.76	Nadwyżka brutto na towarach	Kor. 22448.24
Amortyzacja ruchomości	„ 35.55	Inne dochody	„ 5070.—
Inne	„ 951.90		
Czysta nadwyżka	„ 12738.03		
Ogółem	Kor. 27518.24	Ogółem	Kor. 27518.24

Bilans na dn. 1 stycznia 1920 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Kor. 31353.08	Udziały	Kor. 5514.01½
Ruchomości	„ 319.95	Fundusze:	
Remanent tow. p. c. zakupu	„ 49865.47	Zapasowy	„ 5081.32½
a) Udział w Związku b) Inne należności	„ 18514.32	a) budowy domu	„ 12396.53
		b) rezerwowy	„ 23027.27½
		Pożyczki i kaucje	„ 38387.64½
		Inne zobowiazania	„ 2908.00½
		Czysta nadwyżka	„ 12738.03
Ogółem	Kor. 100052.82½	Ogółem	Kor. 100052.82½

1920 rok.

Rachunek strat i zysków za okres sprawozdawczy.

Koszty handlowe	Mk. 47190.31	Nadwyżka brutto na towarach	Mk. 65374.62
Amortyzacja ruchomości	„ 169.40	Inne dochody	„ 25845.39
Czysta nadwyżka	„ 43860.30		
Ogółem	Mk. 91220.01	Ogółem	Mk. 91220.01

Bilans na dn. 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie		Mk. 27988.43	Udziały	Mk. 18489.13
Ruchomości		„ 1524.57	Fundusze:	
Remanent tow. p. c. kosztu		„ 104827.17	a) zapasowy	„ 4448.72
a) udział w związku	627.83		b) rezerwowy	„ 23305.24
b) inne należności	7308.96	„ 7936.79	c) budowa domu	„ 10003.65
			Pożyczki	„ 42179.92
			Czysta nadwyżka	„ 43860.30
Ogółem		Mk. 142286.96	Ogółem	Mk. 142286.96

Bilans Towarzystwa Handlowo-Przemysłowego „LECH" w Warszawie za 1920 r.

WINIEN.		MA.	
Kasa	Mk. 74122.24	Wierzyciele	Mk. 90813.78
Pap. Procentowe	„ 25000.—	Udziały	„ 425000.—
Ruchomości	„ 11611.57	Rezerwa różnych podatków	„ 104918.49
Towary	„ 875565.44	Czysty zysk	„ 400000.—
Dłużnicy	„ 30033.02		
Należności wątpliwe	„ 4400.—		
	Mk. 1020732.27		Mk. 1020732.27

Rachunek Strat i Zysków.

Wynagrodzenie Zarządu	Mk. 90000.—	R-k Towarów:	
Amortyzacja	„ 1290.18	Brutto zysk na sprzedaży	Mk. 931204.30
Koszta handlowe	„ 334995.63		
Rezerwa podatków	„ 104918.49		
Czysty zysk	„ 400000.—		
	Mk. 931204.30		Mk. 931204.30

SPÓŁKA AKCYJNA PRZEMYSŁU GÓRNICZEGO „ŁAGISZA”.

Bilans na dzień 31 Grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

	Marki i fenigi	
Nadania górnicze	3.613.226 68	
Projektowane nadania górnicze:		
1) węglowe	637.200.—	
2) rudziane	21.600.—	
Grunta i budynki	313.162.21	
Bocznica kolejowa i kolejka	393.580.94	
Maszyny, utensylja i szyny	553.859.77	
Kasa	218.778.80	
Materjały	1.281.115.28	
Rozbudowa kopalni (urządzenie płynnej podsadzki)	1.688.412.04	8.720 935.72
		8.720.935.72

STAN BIERNY.

	Marki i fenigi.	
Kapitał zakładowy	4.860.000.—	
Akcepty	400.000.—	
Sumy przechodnie	1.357.903.50	
Depozyty	87.695.31	
Kaucje	15.000.—	
Wierzyciele	1.358.065.14	8.078.663.95
Zysk z lat poprzednich	226.279.87	
Zysk za rok 1920	415.991.90	642.271.77
		8.720.935.72

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.

	Marki i fenigi.	
Robocizna i pensje	8.541 163.12	
Materjały	2.626.938.65	
Siła elektryczna	2.130.354.07	
Podatki	1.856.409.05	
Świadczenia robotn. i urzędn.	952.044.93	
Dzierżawy i odszkodowania grunt.	217.808.21	
Koszta kuracji i wypad. nieszc.	78.536.31	
Procenty	42.986.72	
Wydatki admistr. i pozostałe	411.673.40	16.857 914.46
Zysk z lat poprzednich	226.279.87	
Zysk za rok 1920	415.991.90	642.271.77
		17.500.186.23

MA.

	Marki i fenigi.	
Zysk z lat poprzednich		226.279.87
Dochód z eksploatacji kopalni	16.894.060.64	
Dochód z koncesji węglowej	1.434.90	
Różnica kursu	378.410.82	17.273.906.36
		17.500.186.23

Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, odbyte w dniu 14-go czerwca 1921 roku uchwaliło:

Przelać na rachunek kapitału zapasowego zysk z lat poprzednich		Mk. 226.279.87
Za rok sprawozdawczy przeznaczyć:		
a) 10% na kapitał zapasowy	Mk. 41.600 --	
b) 5—7½% na amortyzację majątku Towarzystwa	374.391.90	415.991.90
		Mk. 642.271.77

STOWARZYSZENIE SPOŻYWCÓW „SKLEP GMINNY” W KSIĄŻU WIELKIM.

BILANS NA DN. 1 STYCZNIA 1920 R.

STAN CZYNNY.

	Marki i fenigi.	
Gotowizna w kasie		290.63
Ruchomości		787.11
Remanent towarów po cenie kosztu: w sklepach i magazynach	16332.56	
Dłużnicy (za towary)		1992 56
Różni		1200.—
		20602.86

STAN BIERNY.

	Marki i fenigi.	
Udziały		10665.—
Fundusz społeczny	435.—	
Różni		1000.—
Czysta nadwyżka		8502.86
		20602.86

BILANS NA DN. 1 STYCZNIA 1921 R.

STAN CZYNNY.

	Marki i fenigi.	
Gotowizna w kasie		472.39
Ruchomości		2627.50
Remanent towarów po cenie kosztu: w sklepach i magazynach	90843.—	
Dłużnicy (za towary)		12637.—
Udział w związku	50.—	
Inne należności	340.—	
		109979.89

STAN BIERNY.

	Marki i fenigi.	
Udziały		23287.48
Fundusze:		
a) zapasowy	1274.—	
b) społeczny	2259.—	
Różni		6017.20
Czysta nadwyżka		77141.99
		109979.89

Bilans I-go Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Działoszynie w dniu 31 grudnia 1919 roku.

Stan czynny: kasa mk. 3304.49, papiery %% i akcje mk. 51000.—, pożyczki mk. 236174.30, lokaty w bankach mk. 343.11, nieruchomości mk. 43972.35, należne %% od pożyczek zaległych mk. 14090.01, wartość nabytych towarów (las) mk. 3253.34. Ogółem mk. 352137.60. Stan bierny: kapitał udziałowy mk. 2545871, fundusze specjalne mk 12470.88, wkłady mk. 305067 54, dywidenda niepodjęta mk. 4562.57, zyski mk 4577.90. Ogółem mk. 352137.60.

Rachunek strat i zysków. Winien: %% od wkładów mk. 21631.57, koszty handlowe mk. 10314.47, zysk mk. 4577 90, ogółem mk. 36523.94. Ma: %% od pożyczek mk. 34596 50, %% od papierów i prowizje mk. 1927.44. Ogółem mk. 36523.94.

Sprawozdanie Rędzińskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego.

BILANS ZA ROK 1919.

STAN BIERNY	Na początku roku było	Obroty roczne Przychód	Obroty roczne Rozchód	Pozostało w końcu roku
	Marki i fenigi			
Kapitał udziałowy .	8980.71	821.43	463.88	9338.26
Kapitał zapasowy. .	1122.66	64.80		1187.46
Kapitał specjalny. .	508.18			508.18
Wkłady	39043.66	16153.10	4327.76	50869.—
Długi				
Sumy przejściowe .	2908.96	1125.68	1246.91	2787.73
Procenty i zyski . .	9.20	4762.02	4243.34	527.88
Inne				
Razem .	52573.37	22927.03	10281.89	65218.51

STAN CZYNNY	Na początku roku było	Obroty roczne Przychód	Obroty roczne Rozchód	Pozostało w końcu roku
	Marki i fenigi			
Gotowizna na lokacji	5400.—	5400.—	10368.—	10368.—
Papiery procentowe.				
Pożyczki	44927.32	29355.34	38355.68	53927.66
Inwentarz	252.72		161.50	414.22
Wydatki i straty . .		4243.34	4243.34	
Inne				
Razem .	50580.04	38998.68	53128.52	64709.88
Gotówka w kasie w dn. 31 grudnia 1918 r.	1993.33			508.63
Bilans .	52573.37			65218.51

BILANS ZA ROK 1920.

STAN BIERNY	Na początku roku było	Obroty roczne Przychód	Obroty roczne Rozchód	Pozostało w końcu roku
Kapitał udziałowy .	9338.26	336.50	195.03	9479.73
Kapitał zapasowy. .	1187.46	117.50		1304.96
Kapitał specjalny. .	508.18			508.18
Wkłady	50869.—	11026.26	14620.99	47274.27
Długi				
Sumy przejściowe .	2787.79	1246.74	859.36	3175.11
Procenty i zyski . .	527.88	2955.20	3438.17	44 91
Inne.				
Razem .	65218.51	15682.20	19113.55	61787.16

STAN CZYNNY	Na początku roku było	Obroty roczne Przychód	Obroty roczne Rozchód	Pozostało w końcu roku
Gotowizna na lokacji	10368.—			10368.—
Papiery procentowe.				
Pożyczki	53927.66	30204.18	24956.12	48679.60
Inwentarz	414.22			414.22
Wydatki i straty . .		2910.29	2910.29	
Inne				
Razem .	64709.88	33114.47	27866.41	59461.82
Gotówka w kasie w dn. 31 grudnia 1919 r.	508.63			2325.34
Bilans .	65218.51			61787.16

Bilans Restauracji Artystycznej „POD WIECHĄ", w Warszawie, ul. Sienkiewicza 12, sp. z ogr. odp.

za czas od 1/VII.1919 do 30/VI.1920 r.

Kasa	99917.50	Kapitał zakładowy	270000.—
Ruchomości.	290000.—	„ umorzenia	29000.—
Komorne naprzód	27690.04	Zysk roku sprawozdawcz. . . .	228520.54
Towary, remanent	109913.—		
Razem .	527520.54	Razem .	527520.54

Rachunek Strat i Zysków.

Wydatki handl. i admin., komorne, opał, światło .	639788.25	Targi dzienne i inne drobne obroty . .	6693255.40
Towary	5618721.95		
Urządzenia, reparacja . . .	175699.16		
Umorzenie ruchomości 10% i różne straty .	30525.50		
Zyski roku spzawozdawczego . . .	228520.54		
Razem .	6693255.40	Razem .	6693255.40

Podział zysków

Na podatek procentowy od zysków . .	41133.70
Do podziału między wspólników . .	187386.84
Razem .	228520.54

za czas od 1/VII.1920 do 30/VI.1921 r.

Kasa	410033.—	Kapitał zakładowy	270000.—
Towary, remanent	550000.—	„ umorzenia	58000.—
Dłużnicy	915.—	Wierzyciele	103660.10
Ruchomości.	290000.—	Zyski roku sprawozdawczego . .	823490.30
Podatek 1919/20 r.	4202.40		
Razem .	1255150.40	Razem	1255150.40

Rachunek Strat i Zysków.

Wydatki handlowe i administr.	3292426.59	Targi dzienne i inne	25870329.90
Reparacje, urządzenia i porządki . . .	548021.20		
Towary	21174871.81		
Straty drobne	2520.—		
Umorzenie ruchomości 10% . . .	29000.—		
Zysk roku sprawozdawczego . . .	823490.30		
Razem .	25870329.90	Razem .	25870329.90

Podział zysków

Na podatek od zysków	341547.10
„ „ „ „ roku zeszłego . .	4202.40
Do podziału między wspólników. . .	477740.80
Razem .	823490.30

Towarzystwo Akcyjne Przemysłu Metalurgicznego w Noworadomsku — Polska.

OKRES SPRAWOZDAWCZY 1919 — 1920 R.

BILANS NA 30 CZERWCA 1920 R.

STAN CZYNNY.

			Franki francuskie.
1. NIERUCHOMOŚCI.			
Place w Noworadomsku		647.093.33	
Place w Warszawie		213.333.33	
Domy mieszkalne murowane i żelazne w Noworadomsku		499.739.39	
Dom mieszkalny murowany i żelazny w Warszawie		1.038.098.88	
Budynki przemysłowe murowane i żelazne w Noworadomsku		1.307.485.84	9.620.358.64
Domy mieszkalne drewniane w Noworadomsku		42.630.43	
Budynki przemysłowe drewniane w Noworadomsku		159.689.47	
Urządzenia przemysłowe, maszyny, narzędzia, tabory i ruchomości w Noworadomsku		5.712.287.97	
2. KAPITAŁ OBROTOWY.			
Wartości rozporządzalne:			
Kasa	22.238.51		
Bankierzy	85.265.60	107.504.11	
Dłużnicy		68.418.13	
Materjały według inwentarza na 30 czerwca 1920 r.	417.784.08		
Towary według inwentarza na 30 czerwca 1920 r.	422.691.76	840.475.84	1.016.398.08
3. RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.			
Straty i zyski za okres sprawozdawczy 1914—1919 całkowity deficyt od 19-go lipca 1914 do 30 czerwca 1919		3.043.432.53	
Straty i zyski za okres sprawozdawczy 1919 — 1920 Straty za okres sprawozdawczy		673.939.99	3.717.372.52
			14.354.129.24

STAN BIERNY.

		Franki francuskie.
1. KAPITAŁ.		
Kapitał zakładowy 6.600 akcji po 500 franków za każdą		3.300.000.—
2. AMORTYZACJA.		
Amortyzacja nieruchomości		3.295.623.49
3. WIERZYCIELE.		
Dostawcy	4.345.836.82	
Wierzyciele różni	3.391.839.62	7.737.676.44
4. RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.		
Straty i zyski za okres sprawozdawczy 1913—1914: Saldo rozporządzalne przeniesione		20.829.31
		14.354.129.24

Częstocickie Towarzystwo Fabryk Cukru, Sp. Akc. w Warszawie.

BILANS NA DZIEŃ 30 CZERWCA 1921 ROKU.

STAN CZYNNY.

Nieruchomości	Mk.	27.261.077·76
Ruchomości	„	6.882.578·53
Materjały i zapasy cukru	„	45.182.467·78
Gotowizna i kupony	„	1.572.316·25
Papiery wartościowe	„	1.025.001·91
Depozyty	„	872.238·—
Dłużnicy	„	100.426.619·26
Należności za poczynione szkody wskutek działań wojennych	„	50.000·—
Rekwizycje	„	108.319·87
	Mk.	183.380.619·36

STAN BIERNY.

Kapitał akcyjny	Mk.	24.000.000·—
„ zapasowy	„	609.826·47
„ amortyzacyjny	„	7.106.550·99
Depozyty	„	872.238·—
Wierzyciele	„	137.163.015·83
Tantjemy	„	1.362.899·—
Gratyfikacje	„	866.089·07
Zysk za 1920/21 r.	„	11.400.000.—
	Mk.	183.380.619·36

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT ZA 1920/21 ROK.

WINIEN.

Wypłacone procenty	Mk.	1.883.105·01
Amortyzacje	„	2.220.488·50
Podatki skarbowe	„	5.300.000·—
Tantjemy i gratyfikacje	„	2.228.988·07
Saldo	„	11.400.000.—
	Mk.	23.032.581.58

MA.

Zysk z kampanji 1920/21 r.	Mk.	11.618.204·96
Pozostałość zysków z kampanji 1919/20 r.	„	24.000·—
Zysk z folwarku fabrycznego	„	2.150.783·90
Różnica z przeszacowania materjałów	„	9.220.893·80
Różne dochody	„	18.698·92
	Mk.	23.032.581·58

Ogólne Zgromadzenie Akcjonarjuszów postanowiło wypłacić tytułem dywidendy za 1920/21 rok na każdą z 24000 sztuk akcyj po mk. 460 (czterysta sześćdziesiąt). Wypłatę dywidendy uskutecznia Zarząd Towarzystwa w Warszawie, Królewska 35 w godzinach od 12 do 2-ej.

Wyciąg ze sprawozdania Cukrowni „GARBÓW", Sp. Akc. za rok operacyjny 1920—21 na d. 30 czerwca 1921 r.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT.

WINIEN.		MA.	
Wpłaty na kasę Przezorności pracowników cukrowni „Garbów"	Mk. 66966.77	Przewyżka dochodów kampanji 1920/21	Mk. 4607351.40
Saldo	„ 4540384 63		
	Mk. 4607351.40		Mk. 4607351.40

BILANS NA 30 CZERWCA 1921 ROKU.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Majątek nieruchomy i kolejka podjazdowa	Mk. 5370929.20	Kapitał zakładowy	Mk. 10000000.—
Ruchomości	„ 1823268.61	„ zapasowy	„ 116253.25
Remanenty cukru, melasu i materjałów	„ 19479566.61	„ amortyzacyjny	„ 861297.34
Depozyty członków Zarządu	„ 312000.—	Umorzenia	„ 55177.31
Kasa	„ 1571048 45	Amortyzacja nowych urządzeń	„ 123220.44
Dłużnicy	„ 14739069.11	Członkowie Zarządu za depozyty	„ 312000.—
Papiery publiczne własne	„ 2000000 —	Wierzyciele	„ 41647018.06
Skarb Państwa Rosyjskiego	„ 325667 11	Kwity kaucyjne	„ 569976.48
Plantatorzy	„ 10001591.68	Niepodniesiona dywidenda	„ 35516.95
Nowe urządzenia	„ 1739859.83	Sumy przechodnie	„ 286472.54
Torfowiska dla eksploatacji	„ 42318.08	Kapitał rezerwowy na koszty emisji akcji	„ 400000.-
Sumy przechodnie	„ 9344.16	Zysk	„ 4540384.63
Wydatki na nowe urządzenia	„ 1532654.16		
	Mk. 58947317.—		Mk. 58947317.—

SPÓŁKA AKCYJNA DRZEWNEGO PRZEMYSŁU I HANDLU.

BILANS NA DZIEŃ 30 CZERWCA 1921 ROKU.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna	Mk. 5.603.006·88	Kapitał zakładowy	Mk. 120.000.000·—
Papiery wartościowe	„ 19.308.310·40	„ zapasowy	„ 8.090.415·94
Nieruchomości i lasy	„ 53.955.311·32	Specjalny kapitał zapasowy	„ 25.800.000·—
Ruchomości	„ 86.703.380·40	Kapitał amortyzacyjny	„ 2.144.029·49
Inwentarz żywy	„ 4.619.470 80	Wierzyciele	„ 131.025.278·04
Materjały drzewne	„ 124.504.135·91	Sumy przechodnie	„ 3.160.259·70
„ techniczne i aprowizac.	„ 20.952.149·83	Zysk	„ 51.248.643·95
Dłużnicy	„ 23.936.501·28		
Sumy przechodnie	„ 1.886.360·30		
	Mk. 341.468.627·12		Mk. 341 468.627·12

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.

WINIEN.		MA.	
Koszty handlowe	Mk. 23.671.468·10	Zysk brutto za 1920/21 r.	Mk. 83.448.504.46
Procenty i prowizje	„ 8.528.392·41		
Zysk do podziału	„ 51.248.643·95		
	Mk. 83.448.504·46		Mk. 83.448.504.46

PODZIAŁ ZYSKÓW.

Kapitał zapasowy	Mk. 2.562.432·20	Zysk do podziału	Mk. 51.248.643·95
„ amortyzacyjny	„ 12.389.168·82		
Podatki	„ 7.325.659·86		
Wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej	„ 100.000·—		
„ członków Zarządu	„ 5.124.864·40		
Gratyfikacja dla urzędników	„ 4.500 000·—		
Dywidendy dla akcjonarjuszów	„ 18.000.000·—		
Zrzeszenie właścicieli lasów	„ 360.000·—		
Na cele społeczne i filantropijne wg uznania Zarządu	„ 866.518·67		
	Mk. 51.248.643·95		Mk. 51.248.643·95

SPÓŁKA AKCYJNA DRZEWNEGO PRZEMYSŁU I HANDLU. ZARZĄD.

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego Zjednoczonych Lokatorów w Warszawie Piasta 4 za rok 1920.

STAN CZYNNY: Kasa 902.98, ruchomości 98.75, kaucje 100.—, Związek Stowarzyszeń Spożywczych „Centrala" 650.—, T-wo udziałowe zakupu i sprzedaży 3340.—, razem 5091.73. Stan bierny: Kapitał obrotowy 888.25, pożyczki 3000.—, zysk 1203.48, razem 5091.79. Rachunek Zysków i Strat: Winien do r-ku bilansu otwarcia 261801.—, kosztów handlowych 6600.02, ofiar 438.—, prowizji 436.45 utrzymania lokalu 873.50, odwózki i stawne towarów 2002.—, pensji i płac 4360.—, materjałów do opakowania 601.70. Czysty zysk za 1920 rok 1203 48, razem 19133.16. Ma u r-ku towarów 18995.06. Kasy bonifikacja za 1919 rok 138.10, razem 19133.16.

RADOMSKIE TOWARZYSTWO OGRODNICZE.

BILANS NA 1 STYCZNIA 1919 ROKU.

STAN CZYNNY.

	Rb.	Kor.
Gotowizna w kasie u skarbnika	172.50	1457.34
Gotowizna w kasie Przem. Rad.	1347.73	—
Wartość pozostałego towaru—nasion	3635.35	—
Inwentarz po potrąceniu 10% na amortyzacje	154.28	159.40
Zaległe składki	468.—	—
Zaległe należności za inspekcję	921.—	150.—
Rozmaite należności	58.46	1791.30
Wartość pozostałych narz. ogrod.	—	110.—
	Rb. 6757.32	Kor. 3668.04

STAN BIERNY.

	Rb.	Kor.
Pozostałość z roku ubiegłego w got.	448.73	—
Pozostałość z roku ubiegłego w tow.	380.25	—
Pozostałość z roku ubiegłego w inw.	96.42	—
Pozostałość z roku ubiegłego w zaległ. skł.	293.30	—
Pożyczka w Kasie Poż. Przem. Rad.	346.16	—
Wierzyciele — rozmaici	—	1585.—
Zysk — niezrealizowany w gotowiźnie	5185.46	280.60
Czysty zysk	7.—	1802.44
	Rb. 6757.32	Kor. 3668.04

BILANS NA 1 STYCZNIA 1920 ROKU.

STAN CZYNNY.

	Rb.	Kor.
Gotowizna u skarbnika	—	217.65
Gotowizna w Kasie Przem. Rad.	397.82	—
Gotowizna w Banku Warsz. Oddz. w Rad.	—	9500.—
Wartość pozost. tow. w nasionach warzywn.	—	4082.—
Wartość pozost. tow. w nasionach kwiatow.	—	376.80
Wartość pozost. tow. w nasionach rozmaitych	—	1886.85
Wartość pozost. tow. w narzędziach	—	333.28
Wartość pozost. tow. w opale	—	800.—
Inwentarz po potrąceniu 10% na amortyzacje	140.—	143.60
Zaległe składki do 1. VII. 1918 r.	361.50	—
Zaległe składki od 1. VII. 1918 r. do 1. I. 1920 r.	—	1520.—
Należności za inspekcje	921.—	150.—
Rozmaite należności	—	3089.—
	Rb. 1820.32	Kor. 22099.18

STAN BIERNY.

	Rb.	Kor.
Pozostałość z roku ubiegł. w gotowiźnie	—.22	5257.96
Pozostałość z roku ubiegł. w towarze	—	9198.38
Pozostałość z roku ubiegł. w inwentarzu	33.28	461.90
Pozostałość z roku ubiegł. zaległ. składek	468.—	—
Pozostałość z roku ubiegł. należności za inspekcje	921.—	150.—
Wierzyciele rozmaici	—	1804.—
Czysty zysk	397.82	5227.34
	Rb. 1820.32	Kor. 22099.18

UWAGI: 1520 rb. 1 kop. zamienione po kursie 2,50 kor. za rub. na 3,800—02.
3635 „ 35 „ „ „ „ „ „ „ „ „ 9,088—38.
121 „ — „ „ „ „ „ „ „ „ „ 302—50.

BILANS NA 1 STYCZNIA 1921 ROKU.

STAN CZYNNY.

	Rb.	Kor.	Mk.
Kasa — gotowizna	—	224.—	729.60
W Banku Warszawskim Oddz. w Radomiu	—		20000.—
W Kasie Przemysł.	397.88		—
W nasionach i narzędz.	—	—	9905.—
W inwentarzu	—	—	1990.80
W opale	—		700.—
	Rb. 397.82	Kor. 224.—	Mk. 33325.10

STAN BIERNY.

	Rb.	Kor.	Mk.
Pozostałość w gotowiźnie z r. ub. 9717 kor. przy zastosowaniu kasy obecnej	—	—	6802.35
W Kasie Przemysłow.	397.82		—
W nasion. i narzędz.	—		4674.65
W inwentarzu kor. 2343.60 rb. 140 przy zastosowaniu do kasy obecnej	—	—	1990.50
W opale	—	—	700.—
Rozmaite zaległości		—	5572.—
Czysty zysk	—	224.—	13585.60
	Rb. 397.82	Kor. 224.—	Mk. 33325.10

Stan Rachunków Banku Ziem Kresowych „KRESBANK" na dz. 31 stycznia 1922 r.

Instytucja Centralna w Równem, Zarząd w Warszawie, ul. Marszałkowska 15.

STAN CZYNNY.

	Mk.
Gotowizna w kasie	19.593.515·—
Pieniądze zagraniczne	62.329.—
Papiery %% własne	10.000.000·—
Weksle zdyskontowane	150.000·—
Otwarty kredyt	3.303.376·—
Korespondenci „Loro"	5.065.900·—
Korespondenci „Nostro"	1.108.572·50
Koszty handlowe	7.723.988·50
Inkaso weksli	2.687.329·—
Ruchomości	836.475·—
Sumy przechodnie	1.206.250·—
Różne rachunki	16.564.535·—
	Mk. 68.302.270·—

STAN BIERNY.

	Mk.
Kapitał zakładowy	50.000.000·—
Rachunki czekowe	1.619.000·—
Korespondenci „Nostro"	5.500.000·—
Procenty i prowizja	924.480.—
Różni za inkaso	2.687.329·—
Różne rachunki	7.571.461·—
	Mk. 68.302.270.—

Bilans Handlowo-Przemysłowego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu we Włocławku

na 1 stycznia 1922 roku.

1. Kasa	1273414.41	1. 10% Wnioski Członków	1269750.60
2. Rachunek przekazowy w P. K. K. P.	1253559.73	2. Kapitał zapasowy	31463.14
3. 5% Pożyczka Państwowa	250000.—	3. „ rezerwowy	70069.92
4. Rachunek przekazowy w P. K. O.	785.96	4. Fundusz amort. i urządzenia	217650.—
5. Rachunek bież. w Banku Państwa	5089.64	5. Lokaty	301107.94
6. Papiery kapitału zapasowego	13496.68	6. Czekowy	10569760.46
7. „ „ rezerwowego	31239.34	7. Redyskonto	556710.02
8. Skup weksli	9314000.02	8. Rachunek otwarty w P.K.K.P. (zabezpiecz.)	1023985.—
9. Inkaso	2640098.40	9. Korespondenci Nostro	210021.23
10. Pożyczki zabezpieczone hypotecznie	4289.79	10. „ Loro	748475.88
11. Pożyczki pod zastaw papierów % „on call"	60745.—	11. Domicili	17120.91
12. Rachunek bież. zabezp. Poż. Państwową	821440.—	12. Sumy przechodnie	3026883.94
13. Korespondenci Nostro	1030644.11	13. Różni wierzyciele	183288.—
14. „ Loro	1591576.15	14. Wnioski wykreślonych członków	6642.—
15. Sumy przechodnie	159937.—	15. Dywidenda niepodniesiona	29734.51
16. Rachunek depozytowy	183288.—	16. Podatek Skarbowy	24157.05
17. Kupony	254.20	17. Kasa przezorności	26638.—
18. Urządzenie	232650.—	18. Zarezerwowany % na 1922 r.	125000.—
		19. Czysty zysk	434043.83
Mk.	18872508.43	Mk.	18872508.43

Rachuuek Strat i Zysków za 1921 rok.

Wypłacono procentów i prowizji	306308.75	Pozostałość zysku z 1920 r.	703.50
Koszty Handlowe	1883307.32	Pobrano %% i prowizje od wszelk. operacji bank.	2740597.44
10 % amortyzacji	1660.—	Wpływ odpisanych na straty protest. weksli	24650.68
%% przechodzące na 1922 r.	125000.—		
Odpisane 17 weksli przedwojennych	15631.72		
Czysty zysk	434043.83		
Mk.	2765951.62	Mk.	2765951.62

Sprawozdanie Spółki Akcyjnej Fabryki Sukna A. G. Borst w Zgierzu

z 24 okresu czynności za czas od 1 kwietnia 1920 r. do 31 marca 1921 r.

STAN CZYNNY.	Mk. f.	STAN BIERNY.	Mk. f.
Place	291000.—	Kapitał akcyjny	12000000.—
Nieruchomości	3612015.86	„ zapasowy	566000.—
Maszyny i urządzenia	12720342.06	Fundusz rezerwowy specjalny	151200.—
Kasa	711138.33	„ ubezpieczeniowy od nieszczęśl. wypadk.	718694.31
Weksle	74480.33	„ amortyzacyjny budynków	598164.76
Papiery procentowe	2990940.—	„ „ maszyn	3338220 52
Premje opłacone przed terminem za polisy ubezpieczeniowe	61100.—	„ na pokrycie strat na odbiorcach w Rosji	216000.—
Konie i wozy	10792.24	„ na zapomogi dla pracowników	355598.18
Remanent	126863837.25	„ rezerwowy na straty kursowe	5983204.60
Dłużnicy	37979597.20	Kapitał obligacyjny I-ej emisji	311580.—
		„ „ II-ej „	247455.—
		Obligacje umorzone I-ej „	1465991.91
		„ „ II-ej „	1056971.16
		Procenty nieopłacone od obligacji I-ej emisji	9764098.04
		Akcepty	73980000.—
		Podatki Skarbowe	288676.—
		Sumy przechodnie	700000.—
		Wierzyciele	74573388.79
	185315243 27		185315243.27

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.		MA	
Rozchód ogólny	223896337.80	Przychód ogólny	129673652.48
Remanent z roku 1919/20	23711229.96	Remanent na 31/3 1921 r.	126863837.25
Zysk za rok 1920/21	8929921.97	Pozostałość zysku z r. 1919/20	5916.63
Pozostałość zysku za rok 1919/20	5916.63		
	256543406.36		256543406.36

Podział Zysku:

Na kapitał zapasowy	350000.—	Zysk za rok 1919/20 do podziału	8929921.97
„ amortyzację budynków	180600.—	Pozostałość zysku z r. 1919/20	5916.63
„ „ maszyn	1272034.—		
„ zapomogi dla pracowników	300000.—		
„ podatki	150000.—		
„ gratyfikację dla Zarządu	700000.—		
„ fundusz rezerwowy na straty kursowe	5983204.60		
	8935838.60		8935838.60

BANK DYSKONTOWY WARSZAWSKI

Instytucja centralna ul. Fredry 8, dom własny.

ODDZIAŁ MIEJSKI—Nalewki 26, ODDZIAŁ CENTRALNY—Senatorska 22, dom własny.

ODDZIAŁ we LWOWIE, ul. 3 Maja, 14. ODDZIAŁ w DROHOBYCZU.

Stan rachunków w dniu 30 listopada 1921 r.

STAN CZYNNY.	Marki	i fenigi	STAN BIERNY.	Marki	i fenigi
Gotowizna w kasie	250312311	10	Kapitał zakładowy	108000000	—
Pozostałość w P. K. K. P.	453344054	96	Kapitał zapasowy	54000000	—
Pozostałość w P. K. O.	8596927	31	Inne rezerwy	100000000	—
Skup weksli	399297648	75	Wkłady i rachunki przekazowe	347989709	65
Weksle i frachty do inkasa	76003519	08	Korespondenci:		
Pożyczki na zastaw pap. publ.	59200270	36	a) Loro	1542614396	20
Papiery publiczne własne	86689898	96	b) Nostro	1073600	50
Weksle i monety zagraniczne	48384910	91	c) Weksle do zainkasowania	168315283	26
Korespondenci:			Procenty i komisowe	104390732	21
a) Loro	1176750800	73	Różne rachunki	521545722	90
b) Nostro	167370051	28			
c) Weksle u korespondentów	92311764	18			
Wydatki bieżące	77909607	29			
Nieruchomości	1680000	—			
Różne rachunki	50077679	81			
	2947929444	72		2947929444	72

Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Nasielsku (Zarząd w Nasielsku, Województwie Warszawskim).

Rachunek Strat i Zysków.

D E B E T.

Na administrację	233141.18
% od wkładów, długów i inne	183128.69
Z zysków roku poprzedniego	4276.80
Razem	420546.67

K R E D Y T.

Procentów od pożyczek	108978.26
Kar od zaległych pożyczek i inne	310763.61
Zyski z roku poprzedniego	4276.80
Razem	424018.67

Bilans na 31 grudnia 1921 r.

A K T Y W A.

Gotówka w kasie na 31 grudnia 1921 r.	889165.38
Lokaty i papiery procentowe	3114786.36
Pożyczki	1251617.54
Majątek towarzystwa	7786.43
Razem	5263355.71

P A S Y W A.

Kapitały: udziałowy, zapasowy i inne	74396.68
Wkłady	5049153.83
Sumy przechodnie	136333.20
% i zyski	3472.—
Razem	5263355.71

Czysty zysk 424018.67—420546.67=3472.—

Podział zysków za rok 1921.

Na kapitał zapasowy	347.20
6% od udziałów	3091.80
Do rozporządzenia zarządu przelano na następny rok do zysków	33.—
Razem	3472.—

Stowarzyszenie Spożywcze przy cukrowni „OSTROWY"

Bilans na 1 stycznia 1920 r.

S T A N C Z Y N N Y.

Gotówka w kasie	Mk.	10221.13
Ruchomości	„	770.40
Remanent towarów	„	27052.81
Dłużnicy	„	10321.84
Różni	„	13075.92
R-k przechodni	„	435.—
	Mk.	61877.10

S T A N B I E R N Y.

Udziały	Mk.	31990.61
Kapitał zapasowy	„	8810.43
„ społeczny	„	999.56
Różni	„	1186.94
Czysta nadwyżka	„	18889.56
	Mk.	61877.10

Bilans na 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.

Gotówka w kasie	Mk.	44405.87
Ruchomości	„	693.36
Remanent towarów	„	118055.38
Różni i inne R-ki	„	9347.42
Dłużnicy	„	425.—
	Mk.	172927.03

STAN BIERNY.

Udziały	Mk.	56446.37
Kapitał zapasowy	„	11107.50
„ społeczny	„	3749.02
Różni	„	15155.76
Czysta nadwyżka	„	86468.38
Suma bilansu	Mk.	172927.03

Bilans Stowarzyszenia Spożywców „Zjednoczenie" w Parzycach, gm. Leśmierz, pow. Łęczyckiego

za rok operacyjny 1920.

STAN CZYNNY.	Mk. i f.	STAN BIERNY.	Mk. i f.
Gotowizna w kasie	11219.76	Udziały	21495.—
Ruchomości	5392.—	Fundusze:	
Remanent w dziale wytwórczym	119936.92	Społeczny	1220.—
Dłużnicy różni	3325.—	Różni:	
		Pożyczki	79400.—
		Czysta nadwyżka	37758.68
Ogółem	139873.68	Ogółem	139873.68

Bilans Stowarzyszenia „Zdwórz", gm. Łąck, pow. Gostynińskiego za czas od 1/I 1921 r. do 31/XII 1921 r.

S t a n c z y n n y: Gotowizną w kasie mk. 25264.29, ruchomości mk. 8054.—, remanent towarów po cenie kosztu 122374.15. S t a n b i e r n y. Udziały mk. 50392.95, fundusz społeczny 2161.50, wierzyciele mk. 71500.—, czysta nadwyżka 31637.99. Ogółem mk. 155692.44.

Prezes Stowarzyszenia *A. Paliwoda.*
Członek Zarządu *A. Grochocki.*

Bilans majątkowy Banku Towarzystw Spółdzielczych dnia 31 grudnia 1921 roku.

AKTYWA.	Marki	
Gotówka w skarbcu	237.589.319	
Gotówka w Kraj. Kasie Poż.	175.397.987	
Gotówka w Poczt. Kasie Oszcz.	123.438.500	
Gotówka w 5% Bil. Skarbu Pol.	282.078.038	818.503.844
Pieniądze zagraniczne		28.688.668
Papiery procentowe własne		18.486.369
Udział Banku w przedsięb.		33.695.224
Weksle zdyskontowane		219.839.534
Otwarty kredyt		224.784.106
Zastawy terminowe		34.272.983
Rachunki korespondentów:		
a) spółdzielnie kredytowe	43.858.397	
b) różne spółdzielnie	23.857.450	
c) różni korespondenci	108.917.300	176.633.147
Rachunki nasze u korespondentów:		
w bankach krajowych	57.662.381	
w bankach zagranicznych	17.917.556	75.579.937
Weksle u korespondentów		5.820.169
Weksle inkasowe		70.230.723
Nieruchomości		21.953.979
Należności odpisane na straty		120
Różne rachunki		1.850.071
		1.730.338.874

PASYWA.	Marki	
Kapitał zakładowy		40.000.000
Kapitał zapasowy		16.400.000
Rezerwa specjalna		2.500.000
Wkłady terminowe		42.565.993
Wkłady czekowe		962.626.651
Wkłady oszczędnościowe		57.779.886
Rachunki korespondentów:		
a) spółdzielnie kredytowe	76.881.255	
b) różne spółdzielnie	13.388.223	
c) różni korespondenci	174.969.337	265.238.815
Weksle korespondentów		81.169.132
Przekazy nieopłacone		88.745.476
Dywidenda niepodniesiona		211 207
Podatki pobrane		1.471.666
Procenty dotyczące 1922 r.		3.779.915
Oddział w Wilnie		26.254.034
Różne rachunki		5.656.099
Zysk za rok 1921		136.000.000
		1.730.338.874

Rachunek zysków i strat za 1921 rok.

WINIEN.	Marki	
Procenty zapłacone:		
redyskonto weksli	345.035	
wkłady terminowe	993.918	
rachunki czekowe	10.740.505	
wkłady oszczędnościowe	843.233	
korespondenci	1.768.470	14.691.161
Koszty handlowe:		
wynagrodzenie pracowników	53.444.695	
wynagrodzenie Zarządu	4.283.934	
wynagrodzenie Rady	399.950	
koszty prawne	538.340	
lokale, światło, opał	4.046.166	
opłaty miejskie i patenty	166.595	
druki i materjały piśmienne	3.920.672	
ogłoszenia, pisma i książki	522.640	
składki i ofiary	1.819.167	
związek rewizyjny spółek	3.153.539	
przejazdy	343.296	
telefony	310.113	
szafy zelażne	887.500	
różne wydatki	270.158	74.106.765
Podatki:		
podatek od kapitału za r. 1920	46.350	
zaliczka na daninę państw.	10.119.444	
Pod. miejscowe Oddz. Wileńsk.	4.824.654	14.990.448
Amortyzacja nieruchomości:		
2% od m. 12.802.373	256.048	
3% od m. 10.177.044	305.311	561.359
Odpisano na straty:		
14 r-ków w Centrali	281.890	
5 r-ków w od. Wileńskim	329.799	611.689
Czysty zysk		136.000 000
		240.961.422

MA.	Marki	
Procenty pobrane:		
dyskonto weksli	8.615.857	
korespondenci	13.923.561	
otwarty kredyt	9.687.550	
pożyczki terminowe	1.682.639	
różne czynności	1.025.192	34.934.799
Prowizja:		
rachunki bieżące	24.974.232	
kredyt wekslowy	11.060.065	
przekazy	7.538.451	
inkaso	2.547.398	
waluta zagraniczna	3.916.818	
papiery procentowe	1.300.910	
zastawy terminowe	2.078.822	
depozyty	558.654	
różne czynności	102.978	54.078.328
Papiery procentowe		10.393.868
Waluta zagraniczna		137.121.788
Odzyskane straty w Centrali	232.979	
Odzyskane straty w Oddziale Wileńskim	4.199.660	4.432.639
		240.961.422

Bilans Miechowskiego T-wa „ZGODA" za 1921 rok.

AKTYWA.	
Gotowizna w kasie	Mk. 163947.77
Ruchomości	„ 1045.99
Remanent towarów	„ 805454.46
Różni za akcje i udziały	„ 5225.92
Obligacje państwowe	„ 8000.—
	Mk. 983674.14

PASYWA.	
Udziały	Mk. 76112.10
Kapitał zapasowy w obrocie	„ 21299.34
Kapitał zapasowy w obligacjach	„ 8000.—
Kapitał rezerwowy	„ 101218.58
Różni	„ 161474.55
Czysty zysk	„ 615569.57
	Mk. 983674.14

Dyrekcja Piotrkowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego

na zasadzie uwagi do § 59 i p. 2 § 66 Ustawy podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 5 lipca 1922 r. odbyło się w Piotrkowie w lokalu tegoż T-wa Walne Zgromadzenie jego Pełnomocników.

Na zgromadzeniu tem zatwierdzono: 1) sprawozdanie Dyrekcji za czas od 30 stycznia 1921 r. do 30 stycznia 1922 r., 2) budżet ułożony przez Dyrekcję na bieżący rok i 3) program działalności Dyrekcji na 1922/23 r.

Uchwalono podnieść stopę procentową od pożyczek do 15%, poczynając od raty lipcowej 1922 r. Zaakceptowano wprowadzoną przez Połączone Władze Towarzystwa w d. 4 maja 1922 r. trzydziestokrotną podwyżkę tabeli oszacowań nieruchomości z roku 1915 i upoważniono Władze Towarzystwa do dalszej podwyżki tej tabeli, jeśli okaże się potrzeba.

Postanowiono prosić p. Ministra Skarbu: a) o zniesienie aktu przystąpienia, b) o rozciągnięcie działalności T-wa na m. Sulejów w powiecie Piotrkowskim i c) o ustanowienie wyższej stopy procentowej przy zastawie listów zastawnych Piotrkowskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Postanowiono powiększyć liczbę Dyrektorów do czterech, a zastępców Dyrektorów zmniejszyć do dwóch.

Wreszcie dokonano wyborów Władz Towarzystwa, przyczem przez aklamację wybrano do Komitetu Edmunda Gerbera i Włodzimierza Kańskiego, a do Dyrekcji Florjana Dudzińskiego i Stanisława Byczyńskiego, zaś przez tajne głosowanie do Komitetu Józefa Jakubowskiego i Dawida Ritterbanda.

Obwieszczenie.

Walne zgromadzenie członków zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Żółkwi, stow. zarej. z ogr. poręką, odbędzie się dnia **20 sierpnia 1922 r.** w lokalu stowarzyszenia o godz. 4 po południu z następującym porządkiem dziennym:

1) Sprawozdanie dyrekcji z czynności i rachunków za lata 1914 do 1921.

2) Przyjęcie do wiadomości zamknięcie rachunków za lata 1914 do 1921 i udzielenie dyrekcji i radzie nadzorczej absolutorjum.

3) Wybór rady nadzorczej i komisji rewizyjnej.

4) Wniosek na rozwiązanie i likwidacji Stowarzyszenia i wybór likwidatorów—w myśl ustawy o spółdzielniach.

5) Wnioski członków.

W razie braku wymaganego statutem kompletu, zawiadamia się, że ponowne Walne Zgromadzenie odbędzie się dnia 27 sierpnia 1922 r. o godz. 4 po południu z tym samym porządkiem dziennym, które bez względu na ilość zebranych członków prawomocnie obradować i uchwalać będzie.

Żółkiew, dnia 5 lipca 1922 r.

Dyrekcja: *Chary* i *Schapira*.

ZARZĄD SPÓŁDZIELNI ROBOTNIKÓW CHRZEŚCIJAŃSKICH „ROBOTNIK"

w Kątach gminy Kąty, powiatu Grójeckiego.

Podaje do wiadomości, że spółdzielnia znajduje się w stanie likwidacji, wobec czego wzywa się wszystkich, mających jakiekolwiek pretensje z tytułu nieuiszczonych zobowiązań spółdzielni, o zgłoszenie się w ciągu 3 miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia.

Zarząd: *Michał Mągdziora* i *Józef Golik*.

Ogłoszenie.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Kowlu niniejszym ogłasza, że wydany na imię Stowarzyszenia Polskiego w Kowlu w osobie prezesa p. Tadeusza Rusiłowicza, patent № 21 z dnia 16/I 1922 r. na prawo handlu wyrobami tytoniowymi krajowymi na pierwsze półrocze 1922 r. w m. Kowlu, został zgubiony, wobec czego powyższy dokument winien być uznany za nieważny.

Naczelnik Urzędu: W. Niecieiowski.

XLVI Zwyczajne Walne Zgromadzenie Członków Towarzyst. Zaliczkowego w Mielcu

Stowarzyszenie zarejestrowane z nieogr. poręką,

odbędzie się w czwartek dnia 27 lipca 1922 roku o godzinie 10-ej rano w sali posiedzeń.

Porządek obrad:

1. Zagajenie i ukonstytuowanie Zgromadzenia przez Prezesa.
2. Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zgromadzenia Członków.
3. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i zamknięcia rachunków, oraz bilans za rok 1921.
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i wniosek na udzielenie Dyrekcji absolutorjum, oraz zatwierdzenie bilansu.
5. Zatwierdzenie uchwalonego przez Radę Nadzorczą rozdziału zysku za rok 1921.
6. Uchwalenie nowego statutu.
7. Wybór 4-ch członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących.
8. Zatwierdzenie wyboru 3 członków Dyrekcji i 1 zastępcy na 3 lata.
9. Wybór Komisji Rewizyjnej.
10. Uchwalenie djet dla członków Rady Nadzorczej i Komisji Kontrolującej.
11. Wnioski.

Rada Nadzorcza Towarzystwa Zaliczkowego w Mielcu Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieogr. poręką.

Sekretarz: Kradyna Józef (w. r.).
Prezes: Franciszek Krempa (w. r.).

OGŁOSZENIE.

Zarząd Towarzystwa Udziałowego „Warszawska Kooperatywa Mieszkaniowa" zawiadamia P.P. Członków, iż w dniu 17 sierpnia 1922 roku, o godz. 11 rano w lokalu Kasy Staromiejskiej — Stare Miasto Nr. 38, na mocy art. 32 i 62 Statutu tegoż Towarzystwa, odbędzie się I-sze kolejne Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Członków Kooperatywy w pierwszym terminie. W razie nieprzybycia wymaganej ilości członków w powyższym terminie, następne zebranie prawomocne bez względu na ilość obecnych członków odbędzie się tego samego dnia w tym samym lokalu, o godz. 6 pp.

Porządek obrad:

1. Postanowienie o sprzedaży domu Kooperatywy i likwidacji Towarzystwa, oraz upoważnienie Zarządu, lub wybranej w tym celu Komisji do sprzedaży domu.
2. Wnioski wolne.

Niezależnie od powyższego, zgodnie z art. 75, p. 5 Ustawy o Spółdzielniach, z dnia 29 X 1920 r. (Dz. Ustaw Nr. 111, poz. 733), drugie kolejne ogólne zebranie członków odbędzie się w dniu 18 września 1922 roku w tym samym lokalu, o godz. 12 rano, z tym samym porządkiem dziennym. W razie nieprzybycia wymaganej ilości członków w powyższym terminie, następne zebranie prawomocne bez względu na ilość obecnych członków tego samego dnia, w tym samym lokalu o godz. 6 pp.

ZARZĄD.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 18021, 3-VII 1922.